

Adamus 7. Shoud - 2012. március

HETEDIK SHOUD: „Az önmagad iránti elkötelezettséged”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

Fogadjátok szeretettel Adamus e2012 sorozat hetedik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2012. március 3-án éjjel hangzott el az amerikai Colorado Allamban.

e2012 SOROZAT

2012. március 3-án éjjel került átadásra a Bíbor Körnek. www.crimsoncircle.com.

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok, örömmel, a Szuverén Birodalom Adamusa.

Itt vagyok. Itt vagyok. Kissé nehéz volt ma belépnem ebbe a testbe, sőt, még ebbe a terembe is. De nem az ellenállás miatt, hanem a nagy izgatottság miatt és ebbe az izgatottságba vegyült egy kis aggodalom is. És Boldog Születésnapot Neked! (mondja Lindának)

Cauldre is itt van, mondhatni. Megkértem hogy egy kissé maradjon távolabb, mert tudom, hogy ellen fog állni egy-két dolognak, amiről ma beszélni fogunk. Úgyis

mondhatnánk, hogy egy energia takarót visel.

És itt van Eesa Lindája is, aki ma a születnapos lány! Igazából nem ma van a születésnapja, de ma újra megünnepeljük! Itt vagytok és akik online néznek minket, szintén itt vannak.

Akkor lélegezzünk bele ebbe a térbe... mélyen lélegezzünk bele ebbe a térbe!

Aandrah és On is itt vannak. (Norma és Garret)

Miért vagy itt?

Megkérhetnélek, hogy kövess a mikrofonnal?

LINDA: Ó, örömmel!

ADAMUS: Igen, igen.

LINDA: Ó, öröömre szolgál!

ADAMUS: Tehát... igen, hallottam. Hú! Akkor te miért is vagy itt Tori?

LINDA: Ó!

TORI: Mert most ébredzem.

ADAMUS: Jó!! Jó, jó!

LINDA: Ó! (némi taps)

ADAMUS: Jó! Kitűnő! És milyen érzés felébredőben lenni?

LINDA: Te is tarthatod. (átnyújtja a mikrofont Torinak)

TORI: Oké. (nevetés) Olyan érzés, mint valami, amire már egy örökkévalóság óta vártam.

ADAMUS: Igen. És van benned ellenállás?

TORI: Igen.

ADAMUS: Igen. Böven. És mi az ellenállásod oka?

TORI: Az, hogy az elmémnek már megszokottak, komfortosak úgy a dolgok, ahogy eddig voltak.

ADAMUS: Tehát az elmédből való kilépés okozza az ellenállást.

TORI: Igen.

ADAMUS: Nem könnyű kilépni az elméből.

TORI: Határozottan nem könnyű!

ADAMUS: Valójában pedig nagyon is könnyű, csak....

TORI: Szeretem megnehezíteni a magam számára.

ADAMUS: ...csak túl nagy az ellenállás. Sok az ellenállás. Miért vagy itt, ebben az életedben?

TORI: Hogy jól érezzem magam.

ADAMUS: Tényleg?

TORI: Igen.

ADAMUS: És mondd csak, jól érzed magad?

TORI: Igen.

ADAMUS: Jó. Mi volt tavaly számodra a legélvezetesebb dolog, amit megtettél?

LINDA: Itt az anyja is. Nem mondhatja el. (nevetés)

ADAMUS: Hát persze. Hiszen az anyja is ezt tette.

TORI: Az anyu tud mindent. Csak nehéz erre a kérdésre válaszolni. Lényegében sok minden. Valószínűleg azok a kreatív felfedezések, amiket önmagamban tettem. A kreatív irányultságom útját legalább háromszor megváltoztattam az elmúlt év során.

ADAMUS: Felújítod magad.

TORI: Igen.

ADAMUS: Igen és ez a felújítási projekt, ahogy ezt a legtöbbeteknek már tudnotok kell, nem egy egynapos dolog, hanem folyamatosan zajlik.

TORI: Nem egynapos.

ADAMUS: Igen. Akarsz még egy kis felújítást?

TORI: Igen.

ADAMUS: Ma?

TORI: Igen.

ADAMUS: Kitűnő! Akkor később meg fogjuk tenni!

TORI: Oké.

ADAMUS: Jó. Köszönöm. Köszönöm.

TORI: Köszönöm.

ADAMUS: Igen. Jöhet a következő. A következő kérdésem az, hogy miért vagy itt és most a bohóc barátomtól fogom ezt megkérdezni.

LINDA: Köszönöm. Belelátasz a gondolataimba.

ADAMUS: Köszönöm. Elnézést. Ó, hát ez én voltam. Nem kell megmozdulnod... kérlek, kérlek. Miattam ne húzódj arrébb! Igen, miért vagy itt?

LINDA: Igen, válaszolj! Állj fel!

ADAMUS: Igen, hogy mindenki láthassa a te csodás... amikor azt mondtam, hogy öltözzetek fel, nem erre gondoltam. (Caudre ruhájára mutat) Hanem erre! (rámutat a hölgy által viselt bohóc öltözetre) Igen! (némi taps)

LULU: Azért vagyok itt, hogy veled nevessek!

ADAMUS: Hogy velem nevesse!

LULU: És mindenki mással is.

ADAMUS: Az jó, mert a többiek sokszor nem értik a humoromat! (nevetés)

LULU: Nem.

ADAMUS: Tényleg nem értik.

LULU: Mert nagyon rosszak!

ADAMUS: Ezért aztán egyedül kell nevetnem. Magammal hozom az angyali barátaimat. Ők néhanap nevetnek. De igen. Köszönöm.

LULU: Én imádok nevetni.

ADAMUS: Igen, a nevetés jó!

LULU: És az élet egy vicc!

ADAMUS: Az élet egy vicc!

LULU: Egy tréfa. Egy vicc!

ADAMUS: Teljes mértékben és írhatnál egy könyvet. Igen, igen.

LULU: Igen, már három megírásába is belefogtam.

ADAMUS: Á, jó, jó.

LULU: De egyiket sem fejeztem be. (kuncog)

ADAMUS: Egyiket sem fejezted be. Ez rendben van.

LULU: Igen.

ADAMUS: Pedig az élet egy tréfa, de az emberek mégis túlságosan komolyan veszik. Örülök, hogy ilyen színpompás és mosolygó vagy és kiárasztod a fényedet mindenki számára itt a teremben. Jó.

LULU: Köszönöm.

ADAMUS: Köszönöm. Oké, Linda! A kérdés: „Miért vagy itt?” Te választod ki a következő válaszadót!

LINDA: Rendben.

ADAMUS: Te választasz.

LINDA: Lehetek örült?

ADAMUS: Igen. Miért vagy itt?

MARTY: Hogy kiterjedjek, mint egy „mofo”. (nevetés) *(a mofo szó egy amerikai szleng kifejezés, ami körülbelül megegyezik a „seggfej” szóval, de egy barátságos, nem bántó értelemben)*

ADAMUS: (nevetve) Megtennéd, hogy felállsz és elismétled ezt a kamera számára is?

MARTY: Hogy kiterjedjek, mint egy mofo!

ADAMUS: Hogy kiterjedj, mint egy mofo. Nos, én már több száz éve nem éltem a Földön. Mi...

MARTY: Ugyan már! Hát gyere!

ADAMUS: ...a mofo pontos jelentése? Ez valami állatféle? Vagy valami enivaló?

LINDA: Igen, igen. Ez egy állat. Ja.

ADAMUS: Ez egy ajándék, amit másoknak adsz? Mofo. Kérlek határozd meg ennek a szónak a jelentését!

MARTY: Shaumbra állat. Igen.

ADAMUS: Egy Shaumbra állat!

MARTY: Ez az én Pakuám!

ADAMUS: Szóval a Pakuád egy mofo! (nevetés)

MARTY: Ja.

ADAMUS: És hogy néz ki?

MARTY: Hát... láttál már Snuffleupagus-t? (nevetés) Valami olyasmi. (nevetés) *(A Snuffleupagus egy mammut a Szezám utca c. gyerek sorozatból, a Nagymadár „láthatatlan barátja” - a ford. megj.)*

ADAMUS: Hasonló. Értem.

MARTY: Igen. Olyasféle.

ADAMUS: De „kiterjedni hatalmas szenvedéllyel” - én inkább így fordítom le a szavaidat...

MARTY: Si, si.

ADAMUS: ...azok számára, akik nem értik ezt a kifejezést. És hogy áll a te kiterjedésed?

MARTY: Mint egy mofoé!

ADAMUS: Ho-hó! Mint egy mofoé! (nagy nevetés)

MARTY: Mint egy mofoé.

ADAMUS: Nos, mivel gőzöm sincs, hogy mi az a mofo, így amikor ezt mondod, nem vagyok benne teljesen biztos, hogy ez mit is jelent. Valami jót akar ez jelenteni?

MARTY: Ó, nagyon is jót!

ADAMUS: És rossz is van benne?

MARTY: Igen, ó, igen!

ADAMUS: Igen. Olyan, aminek a megtörténte nem számítottál?

MARTY: Abszolút kiborító tud lenni!

ADAMUS: Ez hát a *mofo!* (nevetés) Na, akkor az én meghatározásom erre a szóra az, hogy - „amire egyáltalán nem számítottál a valószínűségek csövén keresztül vezető utad során és egyszer

csak valami mofo-féle történik veled!”

MARTY: Ó, igen! Ó, igen!

ADAMUS: Na igen. Tehát a mofo - most akkor ez egy főnév, ige vagy egy melléknév? Mi ez?

MARTY: Igen.

ADAMUS: Igen! (nevetés) Ahogy akarod! Jó. És örülök, hogy jól halad a kiterjedésed. Készen állsz még nagyobb kiterjedésre a mai nap folyamán?

MARTY: Jaj-jaj! (nevetés) Nagy és zűrös lesz?

ADAMUS: Itt egy kegyelemteli kiterjedésben lesz részünk. És van egy olyan fura érzésem, hogy a mofo a kegyelemteli ellentétét jelent. Igazam van?

LINDA: Tudod, azért ez elég félelmetes lesz, ha valaki rákeres a Google-on a mofo szó jelentésére és az egyenesen a Bíbor Körhöz vezet. (nevetés)

MARTY: Van makyonk! Van mofo-nk!

ADAMUS: Ez nem az én problémám! (nevetés) Ez a ti problémátok és a tiéd drága Michelle. Na igen, a mofo.

LINDA: Talán el kellene ezt neveznünk...

ADAMUS: Azt hittem spirituális kalózok vagyunk, de kiderül, hogy mind mofok vagyunk.

LINDA: Ennek a Shoudnak a „Mofok” címet kellene adnunk. Igen, igen, igen! Aztán majd a You Tube-on rákeresnek a „mofo” szóra és akkor ez majd felugrik.

ADAMUS: Jó. Köszönöm.

ADAMUS: Igen, Cauldre éppen azt mondja most nekem...

LINDA: Ez kreatív. Köszönjük.

MARTY: ...így lehet még több web találatra szert tenni. Igen.

LINDA: Ez az!

ADAMUS: Igen. Jó.

LINDA: Ez segítségnak hangzik.

ADAMUS: Szerintem most jó sokan rákeresnek a mofo szó jelentésére. Akkor jöhet a következő!

LINDA: Valószínűleg a fiatalabbak!

ADAMUS: Paul, te miért vagy itt?

PAUL: Mindig a móka kedvéért.

ADAMUS: Jó. És jól érzed magad? Megy a móka?

PAUL: Nagyszerűen.

ADAMUS: Ebben az életedben vagy itt a móka, a szórakozás kedvéért, vagy pedig ezen az összejövetelezen?

PAUL: Életem legjobb időszakát élem.

ADAMUS: Igen?

PAUL: Igen.

ADAMUS: Ez kitűnő! Kiváló! És most szeretném, ha egy pillanatra beleéreznétek ebbe - nem, nem

kicsit, hanem nagyon is - ebbe az áttörésbe, mert nos, nem akarom ezt itt Tóbiáshoz vagy senkihez sem hasonlítani, de Tóbiás idejében szerintem nem sokan voltak olyanok, akik felálltatok és azt mondtátok volna: „*Életem legjobb időszakát élem, te mofo.*” (nevetés)

LINDA: Ebből egy csúnya átirat lesz. (nevetés)

ADAMUS: Szerintem drága Jean az összes fordítót értesíti ma este a mofo szó jelentéséről és erre rendkívül kíváncsi lennék. Talán ennek a Shoudnak is a Mofo címet kellene adni. Shaumbra Mofo. Igen! Igen!

PAUL: Én arra lennék kíváncsi, milyen videót hoz ki ebből!

ADAMUS: Én is! Igen. Köszönöm. Jól érzed magad? Most éled életed legjobb időszakát?

PAUL: Igen.

ADAMUS: Jó. Jó.

SHAUMBRA 3: Én is megyek hétfőn Kauai-ra.

ADAMUS: Kauai-ra. Jó. Most akkor érezz bele az energiába! Ó? Most akkor innen fogok kérdezni. Téged kérdezlek Kerri!

LINDA: Ó! Nem hagy nyugtot a gonosznak!

ADAMUS: Miért vagy itt Kerri? Miért vagy itt?

LINDA: A gonoszt meg kell kínozni!

ADAMUS: Igen, meg egyébként is pont itt van a kamera! Pontosan itt van. Miért vagy itt?

KERRI: Nem, soha...ha próbálkoznék, el tudnék bújni? Azért vagyok itt, mert mi a kibaszott egyebet kellene tennem? (nevetés) Elnézést az előbbiért.

ADAMUS: Nos...engem nem zavar.

KERRI: Ez nem olyan, mint amikor az ember elmegy egyet bowling-ozni! Nem jó időpont.

ADAMUS: Engem nem zavar. Nekem azt mondták, hogy nem beszélhetek csúnyán, de te beszélhetsz...

KERRI: Bocs, Linda!

ADAMUS: Mit is mondtál?

KERRI: Nem hiszem, hogy a bowling-ozás örömet adna.

ADAMUS: Igen. Tehát semmi mást nem kell tenned. Tényleg?

KERRI: Nem. Ugyan már!

ADAMUS: Sok minden zajlik ám a túloldalon. Szükségünk van sok...

KERRI: A fenébe is, a felemelkedés miatt vagyok itt!

ADAMUS: Felemelkedés. Ez jó.

KERRI: Igen! Hello?!

ADAMUS: Most foglak harmadjára megkérdezni, mivel az előbb már kétszer hazudtál nekem. (nevetés) Miért vagy itt?

KERRI: Hogy bosszantsalak!

ADAMUS: Látjátok?! (nagy nevetés) Tudjátok...

KERRI: (énekelve) Senki sem szereti ezt jobban. Ez tesz örökre boldoggá.

ADAMUS: ...életről életre követnek engem...(még nagyobb nevetés)

KERRI: „*Ki követ kit?*” - ez a valódi kérdés. (nevetés)

ADAMUS: ...követnek engem életről életre, igen és te vagy az a régi Misztérium Iskolákból, aki akkoriban Grófnak hívtál engem. St. Germain Grófnak. (francia kiejtéssel mondja)

LINDA: Milyen szót is mondtál?

ADAMUS: Gróf.

LINDA: Gróf? Á, gróf.

ADAMUS: A szememben mindig így szólítottál, de a hátam mögött meg kibeszéltél a többiekkel - el tudjátok ezt képzelni, hogy a mi drága Kerrink mások háta mögött beszél? - és azt mondtad: „*Grófnak nevezem őt, de csak azért, mert már számolom a napokat, amikor elmegy egy körútra vagy valahova. Szóval erre várok.*”

KERRI: Ezt nagyon rosszul tudod. (nevetés)

ADAMUS: Ó, nem kedvesem! ÓÓÓÓ nem! N-n-n-n-em! De attól még csodás ez az időszak! És részben...lehetek őszinte?

KERRI: Legyél őszinte!

ADAMUS: Jó. Tényleg?

KERRI: Igen.

ADAMUS: Harmadjára kérdezem...

KERRI: Mondd már!

ADAMUS: Jó. Szóval elképesztő erőd és fényed van, de ez az egész össze van kuszáva és zavarodva! Ez az egész...a mofo egy jó szó erre? Az egész zavaros.

KERRI: Én személyesen ezt fürtökben álló szarnak nevezném. (nevetés)

ADAMUS: Igen. Látod, nem én mondtam ezt....

LINDA: Többet nem adom oda neki a mikrofont! (nevetés) Nem! Nem! Nem!

ADAMUS: De - nem te vagy az egyetlen, te csak másképpen fejezed ezt ki - ezt az energiát. Ez az egész hajlamos összezavarodni, leakadni, összecsoportosulni egymással, mentálissá válni és akkor meg el kell, hogy küldjünk téged Aandrah-hoz, hogy segítsen neked kibogozni a szálakat és hogy újra lélegezz, hogy visszatérj a valódi természetes ritmusodhoz, hogy az angyal legyél és ne az ember, hogy az Én Vagyok légy és ne az „*én erre nem vagyok képes.*”

Igen és drága Kerri - és most nem rád célzok (nevetés) - de annyira nagyon tehetséges vagy! Mindannyian olyan nagyon tehetségesek vagytok. Olyan sok létidő. Tehát...(az erős, süvöltő szél füttyülő hangot ad)

LINDA: Ki füttyül?

ADAMUS: Oly sok életet töltöttetek tanulással, játékkal, csatározással, cselekvéssel, alkotással, létrehozással, vezetéssel, létezéssel. És akkor eljöttök *ebbe* az életetekbe - tudjátok, ez a felemelkedés létideje - és egyszeriben meg beletörődővé váltok. Elrejtőztök.

LINDA: Kerri nem bujkál, nem rejtőzködik.

ADAMUS: Á! Á! Hányan gondoljátok azt, hogy Kerri...(Adamus megáll és nevetni kezd) Cauldre előjött a szekrényből, hogy megmentse Kerrit! (nevetés) „*Adamus ezt ne csináld!*” De Adamus meg fogja tenni. Már kezdjük is! (nevetés) Viszlát Cauldre! Bátor Valiant herceg, viszlát! Ül fel a

lovadra! Távozz!

Hányan gondoljátok azt, hogy Kerri rejtőzködik? (egy páran felemelik a kezüket) És hányan gondoljátok azt, hogy nem rejtőzködik? (megint páran felemelik a kezüket) És hányan féltek felemelni a kezeteiket, mert Kerri esetleg megláthatja? (nevetés)

Kerri - és mindannyian - rejtőzködtök, elbújtok, mert mindannyian bűnbánóak vagytok ilyen vagy olyan fokon. De én *tudom*, hogy kik vagytok! Tudom mi mindenre vagytok képesek! De...térjünk csak vissza a múlt havi megbeszélésünkhöz! A csőben éltek. És tudjátok, a csőben nem fogtok tudni káprázatos és csodálatos dolgokat tenni! A csőben csak egy újabb ember vagytok, egy újabb életben és így csak egy jelöletlen sír marad utánatok. És ez, hú, szomorú.

LINDA: Ó, olyan szomorúnak tűnsz!

ADAMUS: Sír. Sírkő. Sírhely.

Szóval azért vagyunk itt, hogy megmozgassuk ezt az energiát! És ezt a nevetéssel tesszük. És egy kis káromkodással! És a mofo-zással!

LINDA: (Egy fiatal tizenéves lánytól kérdezi) - Téged károsít ez a fajta nyelvezet? (a válasz: Nem.) - Nem? Nem?

ADAMUS: Nem, nem, nem, nem, nem.

LINDA: Rendben.

Miért van itt Adamus

ADAMUS: Akkor most hadd mondjam el nektek, hogy én miért vagyok itt. (valaki megkérdezi: Miért vagy itt?) Jó. Miért vagyok itt? Jó kérdés. Örülök, hogy megkérdezted. Azért vagytok itt, mert erre kértetek, hogy legyek itt.

LINDA: Ó, igen.

ADAMUS: A ti hibátok. (nevetve) Ti kértetek meg engem erre.

Azért vagyok itt, mert hatalmas tudatosságot hoztatok ide. Elképesztően sok Krisztus Mag tudatosságot hoztatok el erre a bolygóra. Valamikor régen, ti magatok ültettétek el ezt a tudatosságot a talajba, a levegőbe és a tömegtudatba. Már azelőtt megadtátok ezt a tudatosságot magatoknak, mielőtt egyáltalán eljöttetek volna ide, erre a bolygóra. Ti - a legtöbben - jelen voltatok ezen a bolygón Jeshua idejében. A részét képeztétek annak az egész felszabadulásnak, ami akkoriban történt. Azért voltatok itt, hogy elhozzátok ide a Földre azt a korszakot, amit mindenki csak Új Korszaknak hív és most itt vagyunk ebben az Új Korszakban.

Azért vagyok itt, mert azt mondtátok, hogy ez lesz AZ a Létidő! Tóbiás is ugyanezért volt itt veletek. Azt mondtátok: „*Ez lesz AZ a Létidő!*” Briliánságotok, abszolút briliánságotok folytán tudtátok, hogy ott a potenciál arra, hogy beragadjatok, elakadjatok. Határozottan ott volt annak a potenciálja, hogy mentálissá váljatok, hogy a tömegtudat hatásai, egy sötét füstfelhőhöz, egy vastag takaróhoz hasonlatosan lenyomjanak benneteket. És én azért vagyok itt, hogy ezen átsegítsek benneteket. Megtesszük ezt a nevetéssel, azzal, hogy felrázlak benneteket, sürgetlek, kényszerítelek titeket és remélhetőleg esetenként, mondhatni kicsikét megpiszkálom, felerősítem a sebeiteket, a fájdalmaitokat, a diszkomfort érzeteiteket. Szeretem, amikor a Shaumbra megharagszik rám, mert az igazság az, hogy minden egyes alkalommal, amikor felmérgetek magatokat rajtam, egy bizonyos idő elteltével már nevettek saját magatokon és rájöttök, hogy én azért vagyok itt, hogy állandóan abban segítsek nektek, hogy ezen az egészen keresztül tudjatok menni.

Azért vagyok itt, mert tengernyi sok spirituális tanfolyam, spirituális iskola, spirituális felajánlások,

vallások, állítólagos szent könyvek és ehhez hasonló dolgok léteztek itt már időtlen idők óta és mégis, ennek ellenére nagyon kevesen végeztek itt, ezen a bolygón. Ha az egész emberiség útirányát nézzük, ezalatt a több millió év alatt, amióta emberek lakják ezt a bolygót - mindössze csak 9.000-en tudtak itt „lediplomázni”. És ez egy nagyon alacsony szám. Rendkívül alacsony.

Azért vagyok itt, mert azt akarom, hogy egy páran „lediplomázzatok” itt és én ezért bármit megteszek, amit csak kell! Örömmel elveszem a pénzeteket! (nevetés) És ha már itt tartunk észrevettétek, hogy Cauldre többé már semmit sem hagy a zsebében? Tükröt fogok tartani az arcotok elé! Néha eljövök hozzátok az álmaitokban és hosszasan elbeszélgetek veletek. Sőt, időnként azt is megteszem, hogy magamat egy démonnak, rossz fiúnak álcázom és úgy látogatlak meg titeket az álmaitokban, csak azért, hogy megmozgassalak álmaitokban is titeket, mert hajlamosak vagytok még olyankor is csak letelepedni. Mind szép álmokat akartok. De mostanság ebben nem lesz részetek! Nem bizony! Túl sok mindenben mentek keresztül, léptek túl! Túl sok minden történik ezen a bolygón!

Azért vagyok itt, hogy egy páran itt végezzetek és remélhetőleg ne csak egy páran, hanem mindannyian! De végeredményben ez mind rajtatok múlik.

Azt mondtam Cauldre-nek és egy pár másik csoportnak, hogy: *„Csak öt vagy tíz. Ennyi az egész. Csak öt vagy tíz ember, akik megengedik maguknak, hogy felemelkedjenek ebben az életükben”* - és a felemelkedés meghatározása pedig az, hogy az Éned minden részét integráld, beleértve ebbe az összes aspektusodat, az összes elmúlt életedet, a Lelkedet, a testedet, az elmédet - mindezeket integráld - *„és itt maradsz a bolygón és itt élsz.”*

Legyetek csak öten közületek, csak öten, mert akkor az az öt majd többet tesz a többiekért, mint amire én valaha is képes lennék! Mert akkor az az öt majd példává fog válni és elmesélik majd, hogyan is történt az, hogy ők is egy mofo életet éltek, de mégis képesek voltak a fejlődésre. És szeretném, ha az az öt itt állna mellettem - vagy az a tíz vagy az az ezer - és azt mondanák: *„Igazából tényleg egészen könnyű volt. Én nehezítettem csak meg magamnak egész végig. Tényleg bámulatos volt, de annyira féltem annak a lépésnek a megtételétől, annak a legvégső lépésnek a megtételétől olyan nagyon féltem, mert tudtam, hogy akkor mindent fel kell adnom.”* És tényleg fel kell adnod. Igen. *„És azért is féltem ettől annyira, mert nem tudtam, hogy ez milyen hatással lesz majd másokra. Azért is féltem, mert az is lehetséges volt, hogy ez az egész csak egy rakás makyo és ha mégis megteszem ezt a lépést, akkor lehet, hogy kilépek a létezésből, vagy a pokolra jutok, vagy valami földönkívüli bolygóra kerülök.”*

És az a csoport, aki majd itt felsorakozik, azt is el fogja mondani: *„Tudod mit? Veszél egy mély lélegzetet...egy igazán jó mély lélegzetet és annyira mélyen megbízol magadban, hogy többé már semmi más se számít”* - hogy ezen kívül semmi, de semmi más ne számítson - és egyszerűen csak megteszed!

És emlékezzetek csak, milyen is volt az, amikor úszni tanultatok és ott volt a tó, aminek jéghideg volt a vize és valószínűleg tele volt piránjával és a barátaid beleugrottak, te pedig csak ott ültél a víz szélén és egyszerűen képtelen voltál utánuk ugrani? Úgy érezted ezt képtelen vagy megtenni? Az elméd elkezdte körbejárni az összes potenciális traumát, az összes dolgot - hogy vajon mennyire lehet hideg a víz, hogy meg is fulladhatsz, hogy talán felfalnak majd a halak, vagy valami egyéb borzasztó dolog történhet - majd valaki végre odament hozzád és bölcsen belökött a vízbe. Utána pedig azt mondtad: *„Nos, ez nem is annyira rossz! Na igen, egy kicsit talán hideg és lenyeltem egy csomó vizet. De istenem, a testem tudta, hogyan szabaduljon meg tőle. És tudod, itt nagyon jó ám lenni!”*

Szóval drága barátaim, ezért vagyok én itt. Adjatok nekem öt, tíz, remélhetőleg több ezer embert - remélhetőleg, remélhetőleg - akik majd elmondják a többieknek: *„Vagyok, Aki Vagyok. Végre megértettem, mit is jelent ez.”* Akik elmondják majd a többieknek: *„Tudod, ez érdekes, mert*

megcsinálhatod ezt a felemelkedést, ezt az integrációt, ezt az önmagadba való visszatérést és ez tényleg mókás, mert közben semmi mást sem veszítesz el, csak azt, amire egyébként sem volt tényleg semmi szükséged és most meg már szinte semmire sincs szükséged abból, amivel rendelkezel.”

Shaumbra, hát ezért vagyok én itt. Amikor elmegyek - és ne számoljátok az időt - de amikor elmegyek...

KERRI: De én szeretlek téged!

ADAMUS: Tudom és ennek alapos oka van. (nagy nevetés)

Amikor elmegyek innen - és ez talán egy pár év múlva bekövetkezik - amikor elmegyek, akkor mihez is fogok kezdeni, Hm? Együtt fogok dolgozni azzal a csoporttal, aki a felemelkedés mellett döntött, mert bizony annak is meg vannak a maga kihívásai, ha itt maradsz a fizikai testedben a felemelkedésedet követően. Tehát Kuthumi és én, együtt fogunk dolgozni azzal a csoporttal - azzal az öt, tíz, húsz, ezer emberrel - vagy akárhányan is lesznek.

Drága barátaim, hát ezért vagyok én itt. Azt akarom, hogy végezzetek...hogyan azok az igazi, élő Mesterek legyetek, akik tényleg összehozták és tényleg megértették az Én Vagyok-ot.

Az elmúlt pár év során elég sok embert elveszítettünk. Elég sokat. Nem ez volt a megfelelő dolog a számukra, nem tetszettek nekik a mi spirituális mofo összejöveteleink.

EDITH: Azt hittem, hogy már felemelkedtünk.

ADAMUS: Ez így is van kedvesem, de mikor akarsz már végre aszerint is élni, létezni és cselekedni?

EDITH: Mindig aszerint élek.

ADAMUS: Igen és én most nem csak hozzád beszélek, hanem mindenkihez, mert egészen addig, amíg dráma, trauma és elkülönültség áll fenn a test, az elme és a Szellem között, addig felemelkedtél ugyan, de hajlandó vagy most már meg is tapasztalni azt? Abszolút igazad van. Ez már megtörtént. De most mérsz keresztül annak megtapasztalásán, hogy ez milyen is volt. Igen. Érted?

EDITH: Igen, tudom, hogy most ezt csináljuk.

ADAMUS: Igen.

EDITH: Ilyen ostobán, amilyenek vagyunk.

ADAMUS: Nem vagytok ostobák! Nem...hol a mikrofon? (David tartja) Hol van Linda? (kis nevetés) Egy perc és máris előkerítem! (Adamus elvonul a sorok között, de elkezd nevetni, amikor David kiteszi elé a lábát)

Drága Shaumbra, Edith egy jó dolgot hoztál fel! Egy nagyon jó dolgot, mert igen, *már* felemelkedtetek, ezért tényleg, igazán semmit sem kell tennetek. De ugyanakkor mégis itt vagytok, ebben a...(valaki tüsszent egyet) Gesundheit! Itt vagytok ebben - az elmés beállításban, talán ez a legjobb szó erre - ebben a fajta tudatosságban, amiben még mindig azt gondoljátok, hogy ki kell érdemelnetek - és itt most nem csak hozzád, hanem mindenkihez beszélek - hogy ki kell érdemelnetek az oda vezető utakat.

Azok, akik majd itt fognak fent állni, ők azok, akik végre felfogták, hogy soha többet nem kell aggódniuk a pénz, az egészségük, a párkapcsolatuk vagy bármi miatt és ők azok, akik azt mondják majd: *„Igen, ez igaz! Fel voltam már emelkedve, de úgy tettem, mintha nem lennék felemelkedve. Keresztül mentem annak megtapasztalásán, hogy milyen is eljutni a felemelkedéshez és azt hittem, hogy nincs választásom abban, hogy hogyan akarom azt megtapasztalni.”*

A tény pedig az, hogy *igenis* van választásod! Íróként akarod ezt megtenni? Vagy bohócként? Vagy

szent emberként? Vagy csak a móka kedvéért, az élet élvezetéért? Értitek?

Akkor erre most vegyünk egy mély lélegzetet!

És most belenézek a szemetekbe! Igen, belenézek most mindannyiótok szemébe, majdnem mindannyiótokéba...(végig pásztázik mindenkin és belenéz a szemükbe).....mindannyian elég jól csináljátok, ahhoz képest, hogy mi mindenben mentetek már keresztül. Sok mindent megéltetek, mégis rendben vagytok! Tényleg! És ezt azért mondom, mert tudom, hogy sokan, akik valamiképpen velünk voltak, már kiugrottak. Egy páran átkeltek a túloldalra. Meghaltak. Bumm! Ha-ha, én szeretek nevetni a halálon! Ha-ha-ha-ha-ha! (a közönségből csak egy kevesen nevetnek vele) Hát, ez nem túl meggyőző!

LINDA: Igen, ez aztán tényleg vicces!

ADAMUS: Máris beszélni fogok a halálról. Én imádok nevetni a halálon! Ez igazán vicces!

Rátok nézek és azt látom, hogy annak ellenére, amiken keresztülmentetek, rendben vagytok. Sőt, igazán egészen jól csináljátok! Tényleg jól! Képesek vagytok mosolyogni. Nevetni. Igen. Kaphatnék egy csókot? (Michelle megpusztilja) Á! Ó!

Igen, eléggé nehéz és sok kihívással járó dolog végigmenni ezen az úton, ahogy ezt ti is tudjátok. Ahogy ezt ti is tudjátok. De nem nagyszerű mégis? Nem nagyszerű? Nem bámulatos és lenyűgöző? Igen. Ez a közönség: e...hú....e...(nevetés) „*Persze. Most igent mondunk, de komolyan is gondoljuk?*”

Hát nem káprázatos és csodálatos dolog itt lenni a Földön?! Ez abszolút...(Adamus csókot dob az online nézők számára). Igen, nektek is.

Hát nem elképesztően káprázatos?

SUZY: Igen. Igen, az.

Halál

Na, akkor nézzük csak ezt meg! Nézzük csak meg! Akkor hadd beszéljek először a halálról! Én nevetek a halálon. Ha-ha! És azért hozom ma fel a halál témáját - és apropó, ha bárki is azt gondolná közületek, hogy mindenfajta logikát nélkülözve ugrálok egyik témáról a másikra és képtelen vagyok nyugton ülni a székben, akkor igazatok van. (nevetés) Abszolút. Miért teszem ezt?

KERRI: Mert fel akarsz rázni bennünket.

ADAMUS: Felrázni. Ezt szeretem...mert én egy mofó vagyok! Ki mondta ezt? Ki mondta ezt? (nevetés) Hogy felrázzam kissé a dolgokat. Képesek vagytok felfogni, hogyha én a tanítás régi elvei szerint tanítanék és mindent szép, egymást követő mintában sorakoztatnék fel, akkor elaludnátok az unalomtól? Elaludnátok az unalomtól. Ha csak itt üldögélnék ebben a székben és hagynám, hogy Cauldre pihentesse az ő szegény, fájó hátát és lábát, akkor mind elaludnátok az unalomtól. Ezért mi jól érezzük magunkat. Felkavarjuk a dolgokat! És mihez is kezdenének akkor az operatőrök...és a háttérben alkalmazott emberek. Látjátok, segítek megoldani a munkanélküliség problémáját. (nevetés) Ezért összekavarjuk a dolgokat.

Nevetés. Nevessetek annyit, amennyit csak akartok, mert most a halálról fogunk egy kicsit beszélni! Ezt a témát én akartam felhozni.

A halál, ahogy ezt már korábban elmondtam, egy nagyon is természetes dolog. Egy jó dolog. Ti terveztétek el. Ti kiviteleztétek. Hogy miért? Mert máskülönben beragadtatok volna erre a síkra, pedig van ennél több teendő! Van ennél több látnivaló! Van ennél több teremtenivaló!

Tehát eljöttetek ide, a Földre és azt mondtátok: „*Jobb, ha gondoskodunk a kilépési stratégiánkról*” -

akárcsak a jó üzletemberek. „*Mi legyen az? Befejezés! Kilépés a fizikai testből!*” Ezt könnyű megtenni. Ennek ellenére manapság ez egy szomorú dolog. Én...egyébként jövő hónapban - ebben a hónapban vagy a jövő hónapban csinállok egy DreamWalker Halál Iskola folytatást és ez...

LINDA: Csakugyan?

ADAMUS: És ez egy kabaré show lesz. (nevetés) Komolyan. Annak kell lennie! Annak *kell* lennie! Hogyan is folytathatnám a DreamWalker Halál Iskolát - ami az egyik saját iskolám - kabaré nélkül? (Linda grimaszol, Adamus nevet, a közönségből egy páran nevetnek) Látjátok? Már most is nevettek rajta!

Tehát a halál. A halál túlságosan rossz úgy, ahogy most történik. Remélhetőleg ezen ti segítetek változtatni, segítetek megváltoztatni a halált körülvevő tudatosságot. Az emberek megbetegszenek, vagy manapság elveszítik az elméjüket, de nem egy tudatos létállapot eredményeképpen. Elveszítheted az elméd. Túlléphetsz az elméden és nagyon is tudatára ébredhetsz annak, hogy mi minden történik azon túlmenően odakint, miközben annak is tudatában vagy, hogy itt mi történik.

Tehát így hét és tíz évig is eltart számukra, amíg végül meghalnak. És ezt most nem együttérzés nélkül mondom, de ez egy nagyon hosszú időszak, hogy ekkora terhet rakj ezzel másokra, magadra és a lelkedre. Ezáltal nagyon keveset tanulsz, továbbá fájdalmas és megalázó. Istenem, tényleg azt akarod, hogy valaki más tegyen téged tisztába, fürdessen, etessen, mielőtt elmennél innen? (a közönség válasza: Nem!) Nem, én sem így gondolom. Nem hinném.

A halálnak méltóságteljesnek kellene lennie, azáltal, hogy megtanulod, hogyan sétálj ki a testedből, amikor erre készen állsz. És nem pedig akkor, amikor telítődöttél egy csomó érzelmi szaraggal és csak el akarsz húzni a bolygóról. Hanem amikor készen állsz az elmeneteledre. És előbb vagy utóbb készen állsz majd erre, akár felemelkedsz ebben az életedben, akár nem. Úgy is dönthetsz, hogy itt maradsz még úgy 200 évig, mielőtt elmennél. Vagy 500 évig. Ez bizony hosszú idő. Hosszadalmas idő.

De drága Shaumbra, azért hozom fel most ezt a halál témát, mert...egy hatalmas halál felhő borul a Föld egészére jelenleg. Mindenholnan körbeveszi a Földet. Ez egy probléma a tömegetudatban. Valószínűleg ez a leguralkodóbb probléma a tömegetudatban. A tömegetudatot úgy képzeljétek el, mint egy óriási, vastag, sűrű, barnás csúnya felhőtakarót, ami beteríti az egész Földet. És ebben a felhőben jelen pillanatban a halál az egyik leguralkodóbb energia. Miért?

KATHLEEN: A félelem miatt.

ADAMUS: Köszönöm. A félelem. A félelem miatt. A világ sok országában él egy korosodó népesség és így többet gondolkoztok a halálról, mint a múltban. Ott a félelem a világvége forgatókönyvektől és ezen túlmenően még az is történik, hogy sokan, akik a föld mélyére el lettek temetve...egyébként nem kedvelem a temetéseket. Pfü! Hm. Elégetni, hamvasztani, porítani, majd elengedni. (Linda a fejét rázza, egy kevesen pedig nevetnek) Nem azért mondom ezt, mert bármiféle érdekltségem lenne a krematóriumokban! De ha valakit beletemettek a földbe, akkor az energiája nagy része ott marad. És ez megnehezíti számukra az inkarnációt, bár attól még inkarnálódnak és akkor ez az egész csak jól összekeveredik. És ez így megnehezíti a Föld dolgát is, amit most megörököltök Gaia-tól, hogy kezelje és irányítsa ezt a sok energiát. Ez ténylegesen környezeti szemet. Ez tényleg egy szennyeződés - egy energetikai szennyezettség - amikor ezt a sok testet eltemetitek a földbe. De ők most - legalábbis sokan - elöjönnek onnan.

Tehát itt van ez az egész tudatosság a halál témájában, plusz a félelem maga - a háborúk, a terrorizmus és minden más, az emberek félnek az éhezéstől, az időjárástól, amitől kell is, hogy féljenek - szóval mindezek a dolgok zajlanak. Tehát hatalmas fókusz fog ide helyeződni - a szokásosnál is több - a következő 12-18 hónapban, mert ha lenézünk a tömegetudat csövébe, azt látjuk, hogy nagy érdeklődés fogja övezni a halált. Mit jelent ez? Nos, ez azt jelenti, hogy

Hollywood egyre több filmet készít majd a halálról és az élet utáni életéről.

Éppen most segédkezek egy ilyen forgatókönyv megírásában. Nem mondhatom meg a film címét, mert még nincs meg a pontos cím, de most készítünk egy filmet a halálról, a többi birodalmakról, a Földközeli Birodalmakról. Igen.

Tudom, hogy most az jár a fejedben Eesa drága Lindája, hogy: „*Milyen fantasztikus. Képes arra, hogy...*”

LINDA: Ó! Milyen látó vagyok! (nevetés) Belelát az elmébe!

ADAMUS: „*Képes ezeknek a Shoudoknak a megtartására. Bort iszik és étkezik egész Európában és közben még egy film elkészítésében is segédkezik.*” Lenyűgöző, nem igaz?

LINDA: Hűha!

ADAMUS: És tudjátok mi a helyzet drága Shaumbra? Erre ti is képesek vagytok. Amire én képes vagyok, arra ti is ugyanígy képesek vagytok. Most elloptam Jeshua szavait. Na jó, rendben: Amire én képes vagyok, ti annál még többre vagytok képesek. (nevetve)

Tehát a halál hatalmas téma lesz, nagy fókusz fog ráhelyeződni. És természetesen ebbe minden eddiginél több sarlatán is bele fog vonódni. Sokkal több szellem és kísértet lófrál erre, mint eddig bármikor és ti pedig elkezdtétek majd őket érezni.

Sokkal több halál aktivitás zajlik jelenleg és ezt sokan érzitek. A halál beférkőzik az álmaikba. Ez így van és ez néha a frászt hozza rátok, mert ilyenkor meg elkezdtek gondolkozni a saját halandóságotokon. Pedig ezek az álmok nem erről szólnak. Nem rólatok szólnak. Nem arról szólnak, hogy meghaltok. Mindössze csak beleéreztek a halál energiájába és ez álmaikban jön el hozzátok. És tudjátok mit tegyetek, amikor ez eljön az álmaikba? Nevessetek rajta! Ha-ha-ha-ha-ha-ha-ha! Á... (senki sem nevet)

Tudjátok, a halál egy érdekes téma. Mindenki fél tőle. Hány ember megy el egy halálról szóló tanfolyamra? Nem sok. Egy kevesen az örültebb fajtából, de igazából senki sem szeret róla beszélni. Senki sem szeret belemenni ebbe a témába. Pedig ez egy csodálatos dolog. Tényleg az.

Amikor átkerültök a túloldalra, az egy csodálatos dolog. Az emberi nézőpontból nézve persze elég gázos. Mert olyan sok a téves információ és az információ hiánya, illetve a pokollal fenyegető információ, vagy pedig büntudat övezi a témát. Amikor képes vagy - amikor te, drága Shaumbra - képes vagy elengedni a haláltól való félelmedet, akkor hosszú életet leszel képes élvezni, olyat, amit érdemes élni. Tényleg.

Amikor elengeditek ezt a halálfélelmedet, akkor rá fogsz jönni, hogy ez nagyon könnyű! Ezt meg lehet választani. Előre megszervezheted az ünneplést a másik oldalon! Itt a mi oldalunkon vannak parti szervezők, akik segítenek ebben és egy fillért sem kell fizetned nekik! Csak eldöntöd, hogy mit akarsz és ők ott lesznek. És egy hatalmas partit adnak majd a tiszteletedre. Vagy pedig magatokra hagynak és csak üldögélhetsz. Én ott leszek! Tényleg ott leszek mindannyiótokkal! Ott leszek az érkezéseteknél. És csak nevetek és csak nevetek! Remélhetőleg ti is együtt nevettek majd velem, mert elég hülyén jönne ki, ha nem nevetnétek! (nevetés) Egy párszor már megtörtént ilyen eset és az nem jó. De előbb vagy utóbb ők is nevetnek. Előbb vagy utóbb nevetnek. (Adamus nevet)

Szóval drága Shaumbra a halál ott van az arcotokban. Ez nem rólatok szól. Hanem a bolygón uralkodó tudatosságról. Arról a kérdéstről, hogy ez az egész bolygó folytatja-e a fejlődését, megvilágosodik és tudatossá válik-e miattatok és a hozzátok hasonlóak miatt, akik segítitek ennek bekövetkeztét? Arról, hogy ennek a bolygónak a magasabb tudata elmegy-e az Új Földre és magára hagyja-e ezt a helyet? Ez az egész az, ami felveti ezeket a kérdéseket.

Ez felveti az újoncok kérdéseit, akik most érkeznek ide, erre a bolygóra első alkalommal. Ők eddig még soha nem tapasztalták meg a halált és egy páran meghaltak - az első ízben itt járó Kristály

Gyermekek közül. Az energiák olyan nagyon intenzívek itt, hogy teljesen mindegy milyen sok képzésen és tréningen mennek keresztül, amikor ideérkeznek, amikor itt landolnak, az teljesen meghaladja az összes, korábban erről alkotott elképzelésüket. Az intenzitás, a nyomás, az örület, az igazi szívből történő áramlás hiánya, a megszorítások, a törvények - képtelenek elhinni ezeket a törvényeket. Egy kevesen azt mondták, hogy jogi képzésben akarnak részesülni. Idejöttek. Szemügyre vették a jogászokat - ó, bocss, ezt nem lett volna szabad elmondanom, hiszen közöttetek is vannak jogászok, de ti jó jogászok vagytok - a törvényeket, a régi rétegeket és már ki is léptek innen. Tehát ez volt a legelső haláluk. És ez egy igen nagy tapasztalás volt számukra, akár csak nektek, annak idején.

Emlékeztek a legelső fizikai, biológiai halálotokra a legelső leszületéseket követően? (a közönségből egy páran válaszolnak: Nem.) Pedig képesek vagytok erre emlékezni! Ki akarjátok próbálni? Vegyetek egy mély lélegzetet!

A legelső fizikai leszületéseket követően, ami elég érdekes volt - mert egyfajta csapdában éreztétek magatokat, nehéz volt alkalmazkodnotok a bolygó energiáihoz akkoriban - milyen volt az első fizikai halálotok? Egy szót kérek. Felszabadulás. Elengedés. És ez tényleg egy *megkönnyebbülés* volt.

„*Hú! Ez aztán intenzív volt!*” De pontosan azokhoz hasonlóan, akik felülnek a hullámvasútra, ahol halálra ijednek, mégis, mit tesznek? (a közönség válasza: Újból felülnek rá.) Ó, igen! Ugorjunk ki egy repülőgépből! (nevetés) Egy tökéletesen jó repülőgépből, aminek nem jár motorja és te kiugrasz belőle. Minden alkalommal halálra rémülnek. De mégis, mit tesznek? Újra és újra megteszik a legtöbb esetben, kivéve, ha az ejtőernyőjük nem nyílik ki.

Drága Shaumbra, a halál téma lesz. És ti ezt érezni fogjátok. *Ez nem a saját halálotokról szól.* Kérlek titeket, ezt értsétek meg! Ezt kérlek, értsétek meg! Lesz egy folytatásunk a halál iskolában, ahol kifejezetten a saját átkelések előkészítésére fogunk fókuszálni - hogy szabad választásokatok által lépjétek ki innen.

Látjátok, most sem vagytok biztosak ebben. „*Fogalmam sincs, mikor fogom elhagyni ezt a bolygót!*” Tudjátok, ez folyton ott szerepel a hírekben. Valamelyik nap egy híres rock sztár, egy zenész hagyta el ezt a bolygót. Davy Jones. Bumm! Egyszeriben csak átkelt a túloldalra! És ez mit okoz? Mindenki arra gondol: „*Á, és velem mikor fog ez megtörténni? Talán éppen a reggelim közepén egyszer csak - Bumm!- és már itt se vagyok?*”

Tudjátok miben reménykedtek? Hogy ez az éjszaka közepén fog megtörténni és még csak észre sem fogjátok venni. Rendben. Igen és nem piszkolod össze magad. (Adamus nevet)

Az energiák megmérése

Akkor most Shaumbra, vegyünk egy mély lélegzetet!

Ma egy kis energiamérést fogunk elvégezni! Azt mondom, hogy jól néztek ki! Jól érzitek magatokat! Sokkal jobban, fiatalabban és *mérgesebben* érzitek magatokat, mint egy pár évvel ezelőtt! Ez jó! (a közönség válasza: Igen!) Bátrabbak, őszintébbek, szívből jövőbbek vagytok!

Tudjátok, én szeretem látni a haragot! Mert az elszántságot jelenti. Kifejez némi energiát! A Misztérium Iskolákban mentünk és üvöltöttünk a holdra, csak hogy kiadjuk az energiát, ugattunk és üvöltöttünk és sikítoztunk csak az energia kiengedése miatt és hogy ez kiszedjen benneteket abból a bujkálásból, rejtőzködésből.

Ma pedig egy kis energia tesztelést fogunk végezni. Mindenki keressen magának egy partnert! Keressetek magatoknak egy partnert és álljatok fel! A partner alatt egy másik embert értek. (nevetés) Általában ez nem saját magadat jelenti!

És akik most online néztek minket, amennyiben nem egyedül vagytok, ti is keressetek magatoknak egy partnert! Amennyiben egyedül vagytok, akkor képzeljétek el egy partnert! Szerintem a legtöbben.... Hé, ne beszéljétek az én osztályomban, amikor én beszélek! Nevethettek, de ne beszéljétek!

(Adamus kalapokat próbál fel) Ez túl kicsi. Felpróbálhatom a tiédet? Köszönöm. Cauldre-nek elég nagy a feje, nem igaz? Köszönöm.

Akkor drága Shaumbra, biztos vagyok benne, hogy a legtöbbeteknek ismerősen hangzik a kineziológia - az izom teszt - ami lényegében működik. Lényegében működik. Ma ezt fogjuk csinálni.

Van egy partnered. Döntsétek el, hogy ki lesz a tesztelő és ki lesz a tesztalany. (kisebb nevetés) Más szóval, az egyik személy fogja tesztelni a másikat.

LINDA: Tesztalanyok?

ADAMUS: Teszt....tesztalanyokat mondtam. Nincs beszélgetés az én osztályomban! Ez komoly munka! (Adamus azon a lila kalapon nevet, amit a fejére tett)

Akkor drága Shaumbra (a kalapot odaadja Lindának)... visszaadnád a kalapot annak a fiatal hölgynek?

LINDA: Igen. Olyan édes.

ADAMUS: Na most, akin a tesztet végzik, az nyújtsa ki egyenesen előre mind a két karját! Előbb megmutatom! Tartsatok velem, csak előbb összerakom a demonstrációs színpadomat! (megfog egy széket és rááll) Köszönöm. Nyújtsátok ki mind a két karotokat egyenesen magatok elé, a másik pedig, miután megadtam a kulcsszót, nyomja le az alany mindkét karját! (Lindához fordul) Ha megkérhetlek....drágám, te összementél a kezdés óta. (nevetés)

LINDA: Így, hadd legyek én a széken!

ADAMUS: Köszönöm. Köszönöm. Köszönöm.

LINDA: Egymás mellett fogjuk ezt csinálni?

ADAMUS: Igen. Ó, rajtad van a csizmád! (Linda feláll a székre) Oké. És egy kis távolságra is szükség lesz. (elhátrál a széktől)

LINDA: Most viccet csinálsz a magasságomból?

ADAMUS: Olyasmit. Tenyerek lefelé nézzenek és amikor megadom a kulcsszót, akkor a tesztalany lélegezze azt magába és érezze! És akkor a másik - a partnered - pedig lenyomja mind a két karodat, hogy meglássa mekkora benned az ellenállás. Igen.

És mit mutat meg ez nekünk? Nos, ahogy átmegyünk a kulcsszavakon, látni fogod, hogy jó erős, vagy gyenge az energiád a szavak kapcsán! Kérlek, semmiképpen ne bántsátok a másik személyt!

Oké, akkor készüljünk fel! A karokat kérem kinyújtani a tesztalanyok esetében, a másik pedig, aki a tesztet fogja végezni, készüljön fel! Kimondom a szót, ti magatokba lélegzitek azt, majd kb. 3 másodperc múlva kezdődhet a tesztelés!

Az első szó az „*Új Energia*” Lélegezzétek be! És indulhat a tesztelés!

(szünet)

Jó. Kitűnő! Kiváló! Jó. Jobb, mint gondoltam! Kiváló. Köszönöm. Rendben.

Most vegyetek egy mély lélegzetet! Jön a következő szó. Ugyanaz a személy marad a tesztelő és a tesztalany, majd később cserélünk szerepet!

A következő szó...vegyetek egy mély lélegzetet...a „*Biológiád*”...a „*fizikai lényed.*”

Vegyetek egy mély lélegzetet! Érezzétek! És most mehet a teszt! Teszt! Teszt!

(szünet)

Jó! Most akkor alkalmazzatok egy kis nyomást is! Ne legyetek már apácák! Nyomjátok le a karját!
(nevetés) Ha muszáj, törjétek el a karjukat!

Jó és most azt kell, hogy mondjam, hogy nem volt olyan sok energia vagy stabilitás, mint az első szónál.

Oké, vegyetek egy mély lélegzetet! Rázzátok ki egy kicsit a karotokat, hogy újra visszatérjen belé a vér! Oké és most...és emlékezzetek, hogy nyomjátok le a másik karját! A következő szó - megint ugyanaz a személy a tesztelő és a tesztalany - a következő szó a „*mentális egyensúlyod*” (kisebb nevetés) Nos, máris abba hagyhatjuk ezt a tesztelést! Ez nem ér meg egy mofot! (nevetés)

Vannak emberek online-on, akik tényleg komolyan akarják ezt csinálni - nem tudom miért - de akkor csináljuk meg még egyszer!

Vegyetek egy mély lélegzetet...a „*mentális egyensúlyod*”. Rendben. Lélegezzétek be és teszteljétek le!

(szünet)

Nem azt mondtam, hogy adjátok meg magatokat, hanem hogy teszteltessétek magatokat! Nem azt mondtam, hogy egyszerűen csak dobjátok le a karotokat! Vagy valamit rosszul mondtam? Azt mondtam, hogy csak engedjétek el? Oké. Na még egyszer!

Vegyetek egy mély levegőt! Vegyetek egy mély lélegzetet!

Most pedig a szó legyen...mély lélegzet... „*Adamus*”. „*Adamus*” (valaki beszél: Ó!) Micsoda?! „*Adamus*”

Vegyetek egy mély lélegzetet! (nagy vihorászás)

„*Adamus*” Ezt teszteljétek! Nyomjátok erősen! Gyerünk! Erősen! Miért félték attól, hogy erősen lenyomjátok a másik karját? Rendben és még egyszer!

Most vegyetek egy mély lélegzetet és tényleg érezzetek bele ebbe! Ne legyen semmilyen zaj a teremben! Szükségem van egy hosszú botra, amivel...

Vegyetek egy mély levegőt és a tesztalanyok csukják be a szemüket és ebbe érezzetek bele! Ez fontos! „*Az önmagad iránti elkötelezettséged*” Lélegezd be és mehet a tesztelés!

(szünet)

Érdekes. Érdekes. Jó.

Vegyetek egy mély lélegzetet és köszönjétek meg magatoknak. (A közönség tapsol)

Jó. Akkor most szerepet cserélünk. Maradjatok ugyanazzal a partnerrel és cseréljétek szerepet! Cseréljétek szerepet! Igen, rázzátok ki a karotokat! Tudom, hogy két hónapja ez a legtöbb testgyakorlás, amit végeztek! (nevetés) Igyatok egy korty vizet, ha úgy érzitek! Tudom, hogy ez kimerítő volt. Mind izzadtok. Ki kellene nyitni egy kicsit a hátsó ajtót! Mert kissé meleg lett itt a fizikai munka miatt! Tényleg, nyissátok ki a hátsó ajtót! Kellene készítenünk egy videót - a testgyakorlásról! Rendben.

Vegyetek egy mély lélegzetet! Vegyetek egy mély lélegzetet!

Oké, akkor most szerepet fogunk cserélni! Tudjátok mi a dolgotok! (a közönség reagál a beérkező hűvös levegő áramlatra) Akkor most szerepet fogunk cserélni! (válaszol egy nem hallható kérdésre)

Nos, te kérted, én pedig megtettem.

Akkor oké, a tesztalanyoknak mondok egy szót. Belélegzitek, a tesztet végző személy pedig...erőt fog alkalmazni. Használjátok erőt! Valódi erőt! Lefelé nyomó erőt fejtsetek ki!

Az első szó az „*emberi tudat*”. Lélegezzétek be! Lélegezzétek be és jöhet a teszt!

(szünet)

Érdekes. Érdekes. Érdekes.

Az emberi tudat nincs valami jól.

Akkor következzen egy másik érdekesség! Lélegezz mélyen, ne járjon a szád! Csak nevetés és pénz átadás ide előre hozzám az, ami lehetséges közben! (nevetés)

Vegyetek egy mély lélegzetet! Következő szó. Most tényleg éreztetek bele ebbe! Ez kemény lesz! Vices. „*Isten*” „*Isten*” Lélegezzétek be! Éreztétek! „*Isten*.”

(szünet)

Nos, vagy nagyon erősek a teszttereink, vagy tényleg nem annyira jók az energiák Isten és a tömegtudat esetében.

Csináljuk újra! Csináljuk újra! Vegyetek egy mély lélegzetet! Csendet kérek! Csendet! Máskülönben be kell, hogy fagyasszalak titeket egy kristályba!

Következő szó. A következő szó a „*tested*.” A „*biológiád*” Lélegezd be! Érezd a testedet és a testeddel való kapcsolati és a bizalmi szintedet! Jöhet a teszt! Hogy állsz a testeddel?

(szünet)

Érdekes. Jó. Jó. Következő.

Oké, következő. Készüljétek! Készüljétek fel, hogy most a „*mentális egyensúlyod*” kerül tesztelésre. (nevetés)

Vegyetek egy mély lélegzetet és mehet a teszt! (még több nevetés)

Nem azt mondtam, hogy tekerd ki a másik kezét, hanem hogy teszteld! (Linda nevet)

Nyilvánvaló, hogy valami elromlott itt ezzel, mert fel kellett volna emelkednie a karnak, ellenállásnak kellett volna, hogy legyen bennetek! Próbáljuk meg újra! (nevetés)

„*Mentális egyensúly*” Akkor...

Próbáljuk meg újra! „*Mentális egyensúly*” Mentális egyensúly. A te mentális egyensúlyod. A Földeltséged. Az önmagaddal való lelki nyugalmaid és jelenléted. És jöhet a teszt. Teszteljétek!

(szünet)

Oké. Oké. Vannak itt angyalok, akik feljegyzik az eredményeket a teremben. És most nagyon jól nevetnek éppen!

És még egyet! Még egyet - ez komoly! (valaki kérdezi: Adamus?) (nevetés) Igen. A fontos az, hogy emeld fel a karod és készülj fel - „*Az önmagad iránti elkötelezettséged*.” És indulhat a teszt!

(szünet)

Az önmagad iránti elkötelezettséged.

Érdekes. Leülhettek. Köszönöm a részvételeteket!

Soha ne lanygulj el a Bíbor Körben! Mindig állj készen a mikrofonnal!

LINDA: Készen állok.

ADAMUS: Akkor kiválaszthatod az önkénteseket!

LINDA: Az önkénteseket, rendben.

ADAMUS: Mit tanultatok tehát? Mit tanultatok? Linda kiválasztja az önként jelentkezőket! Mit tanultatok?

LINDA: Ó, képes vagy rá! Gyerünk!

SHAUMBRA 1 (egy nő): Jaj ne, én nem tudom ezt követni!

KERRI: Ne rejtőzködj!

LINDA: Gyerünk! Rejtőzködsz. Csodálatos vagy. Meg tudod tenni.

ADAMUS: Mit tanultál? Ez egyszerű. Vegyél egy mély lélegzetet!

SHAUMBRA 1: Azt, hogy talán nem is vagyok olyan rossz formában, mint gondoltam.

LINDA: Ez az!

ADAMUS: Á! Jó, jó, jó. És mi volt a legjobb, ami tettél? Mi volt a...

SHAUMBRA 1: Elég erősnek éreztem magam végig....

ADAMUS: Igen?

SHAUMBRA 1: Igen.

ADAMUS: És mi volt a legrosszabb szó vagy energia? Melyikkel gyúlt meg a bajod?

LINDA: Adamus. (nevetés)

SHAUMBRA 1: Nem tudom. Melyik volt a leggyengébb? (kérdézi a partnerét) A mentális egyensúly. Oké.

ADAMUS: A mentális egyensúly. Jó. Még egy párat kérnék, Linda.

LINDA: Igen, máris megyek!

ADAMUS: Még egy párat! Igen, Mit tanultál?

HOLLY: Hogy eldönthetem a saját prioritásaimat.

ADAMUS: Igen. Jó. Jó. Melyik területet érezted a leggyengébbnek?

HOLLY: Istent.

ADAMUS: Istent. Igen.

HOLLY: Kérdés nélkül.

ADAMUS: Abszolút. Abszolút és ennek valószínűleg így is kell lennie. Isten nem valóságos. Isten nem létezik. Isten - sajnálom - de Isten egy emberi fogalom, elképzelés. Tényleg az. Isten, Allah és a többiek - mind emberi fogalmak a kontrollról, a birtoklásról, az irányításról, a hamis reményről és valami rajtad kívül álló dologról. Gyűlölöm Istent. Tényleg. Igen. (valaki beszél: Mi mind Isten Vagyunk.)

ADAMUS: Á!Á!Á! Ez egy lényeges dolog!

LINDA: Vigyem a mikrofont?

ADAMUS: Még ne! Addig ne, amíg el nem mondom azt, amit akarok, mert különben soha nem fogom tudni elmondani. (nevetés) Úgy értem...

LINDA: ÓÓÓ!!!

ADAMUS: Úgy értem, máskülönben...

LINDA: Óóóóó! (a közönség is beszáll)

ADAMUS: Ez itt nem a Rocky Horror Picture Show! (nevetés)

LINDA: Majdnem!

ADAMUS: Másokülönben, ha hosszasan beszélnek, akkor soha nem tudok rátérni a lényegre. Kitűnő! Kiváló! Te *Vagy* Isten, ugyanakkor mégis létezik „Isten”, a tömegettudat Istene - és ezt mindannyian ismeritek - az az öreg, hosszú szakállú fehér fickó, aki a mennyekben trónol és akinek gőze sincs semmiről és akinek a saját fiát kell ide leküldenie. Nézzétek csak mi történt az ő fiával! Az az Isten nem túl okos. *Te Vagy az Isten!* (valaki felnevet) Ő nem az! Úgy értem, ez egy kudarcot vallott küldetés. És csak ketten nevetnek.

LINDA: Lent nevet. Nem annyira vicces. (nagyobb nevetés)

ADAMUS: Nem, ez igenis vicces! Isten vicces! Isten...tegyük fel, hogy Isten egy ember alkotta elképzelés és tökéletesen száz százalékban egy ember alkotta fogalom. Ez egy régi elképzelés és valamiképpen elég régóta működik. Szerintem most a végére ér ez a ciklus, befejeződik.

De ha azt gondolod...ha gyerekként azt tanították neked, hogy Isten valahol ott kint található és minden lépésedet figyeli - na ez egy mofo! Még hogy valaki kémkedik utánad...Szerinted, ha Isten szeret téged, akkor kémkedik utánad és minden dolgot felülbírál, amit csak tettél? Ó, édes Istenem! (valaki beszél: Ó, édes Istenem!) (nevetés) Hogy még rosszabb legyen, azt mondom én nektek, hogy Isten archetipikus energiáját azok az apácák hozták létre, akiknek sok problémájuk volt és azok a papok, akik nem tudtak normálisan szexelni. Akkor...(valaki elcsodálkozik) Ez így volt! Innen származik az Isten! És aztán meg egy pár ember megírja ezeket a könyveket és szentnek nyilvánítják azokat! Nos, én is írhatnék egy könyvet és azt állíthatnám róla, hogy az egy szent könyv. Nos, igazából írtam is. Érdekel ez bárkit is? Nem. (nevet) Egy pár keveset.

Az emberek egymást ölik jelenleg is a világokban néhány ostoba könyv miatt! Mindet el kellene hamvasztani! Nem azt mondtam, hogy el kellene őket égetni, hanem hogy el kellene őket hamvasztani! Mindet! Az összeset! És újra írni az egészet. Újra kezdeni.

LINDA: A könyveket vagy az embereket?

ADAMUS: Ahogy akarsz, te választasz! Isten fogalma Edith...igen, kedvesem, hozzád beszélek! Isten fogalma régi, idejétmúlt, elcsépett, áporodott és fizikai. És amikor Istent teszteltétek, hát az nem működött valami fényesen! Tényleg nem és azért nem, mert már nem aktuális! Létezik egy újabb elképzelés, amit Szellemlennek, vagy Örök Egynek hívunk. Bárhogy nevezhetjük, csak Istennek nem, mert az már annyira ócska és elavult.

A Minden Létező, a Minden, Ami Van, a Minden, Ami Volt *létezik*. Létezik egy...(valaki azt mondja: Intelligencia) Intelligencia, de nem tudom, hogy használjam-e egyáltalán ezt a szót, mert ezt is az elmével társítjátok. De akármilyen is az, létezik a Forrás. Tényleg létezik és ti belőle származtok. A Forrás megajándékozott téged *önmagaddal*, az egyéniségeddel és megkaptad Tőle annak ajándékát, hogy menj és játszd szabályok nélkül, anélkül, hogy magadra lennél hagyatva és mindenféle büntetés nélkül! (az egyik kisgyerek ásít egyet, Adamus és a közönség nevet) Na, ez kínos volt! (nevetés) De vicces is! Vicces! Ezeket a dolgokat még én sem vagyok képes előre meglátni!

Ez az egész nagyon is beleillik a mai megbeszélésünkbe! Amikor megérted ezt...akkor kirúgod Istent! És ez a világ most tényleg rettenetesen bele van ragadva, bele van veszve Istenbe és azokba a vallásokba, amik fenntartják ezt a hitet. Kedvelem én a vallásokat? Nem. Nem. Kedvelem a spiritualitást vagy a létezést? Igen! És nem tudom, hogy ezt milyen szóval illetitek, de kedvelem a Földön megtestesült ént. A megtestesült ént. Igen, abszolút! De ezek a vallások csak egymást ölik. A

háborúk vallási okokból léteznek.

És ez most már egészen odáig fajul - és Cauldre most megpróbál visszajönni, de én kidobom őt - hogy még a pénzügyi rendszerekbe, még ennek a bolygónak a pénzügyi áramlásába is beférkőzzenek a vallásos erők. Ezek a máskülönben egyébként igen jó szándékú emberek, akiket nagyon, de nagyon behipnotizáltak és nagyon tisztességesek, becsületesek, de nagyon alávetik magukat valami olyannak, ami igazából nem is létezik és csak egy pár ember az, aki manipulálja ezt az egész Isten energiát.

Azért vagyok itt, mert azt akarom, hogy a valódi Isten felálljon és itt legyen! (A közönség gyorsan feláll) Á! Igen! (taps, Adamus nagyon elégedett) Most abba is kellene hagynom! El is kellene mennem. Ez volt a legcsodálatosabb ajándék, amit kaphattam...

LINDA: Megemlítenéd az online nézők kedvéért....

ADAMUS:évszázadok óta.

LINDA: Az online nézők közül ezt sokan nem látták.

ADAMUS: Nos, az online csatlakozók számára - mindenki felállt, ahogy az online nézők is felálltak. Tehát - köszönöm. Ez a lehető legjobb ajándék, amit évszázadok óta kaptam.

Akkor drága Shaumbra, ma nem kalandozok el. Rátérek a lényegre, a saját különös stílusomban természetesen. Igen, igen. Nagyon tetszenek az ékszereid ma Aandrah!

AANDRAH: Köszönöm.

ADAMUS: Megnézhetném közelebről is? Megkérhetlek, hogy állj fel?

AANDRAH: Tudod mennyire imádom az ékszereimet.

ADAMUS: Abszolút.

AANDRAH: Köszönöm.

ADAMUS: Gyönyörűek.

AANDRAH: Köszönöm.

ADAMUS: Igen, jó. Jó.

AANDRAH: És a gyűrűk is.

ADAMUS: A gyűrűk. Istenem. Kedélyesen felöltöztetek? (Garretnek) Te is felállnál, kérlek? Hát te - nézzetek csak rá! (nevetés és némi taps) Nézzétek...(egyforma színbe öltöztek) Ki a szabód? (Adamus nevet, a közönség tapsol) GQ!

Szeretek ezzel a csoporttal dolgozni - olyan boldog vagyok, hogy nem azt a másik csoportot választottam! Igen, beszélünk a csőről! Hú!! (némi nevetés) - mert viccelődhetünk egymással és tudom, hogy egy kevesen majd azt mondjátok: „Azt hittem ez spirituális lesz” Az is! Tudjátok miért? Egy kis elterelés - nevetünk egy kicsit, megosztunk egymással - és ilyenkor nem tesztek mást, mint megengeditek, hogy az energiák mozgásba lendüljenek az életetekben. És így nem vesztek bele a hétköznapi életetekbe! Csak itt vagytok - online-on néztek, hallgattok minket - és csak nevetünk!

A felemelkedés egy természetes dolog.

GARRET: Ez egy spirituális kolónia.

ADAMUS: Egy spirituális kolónia! (nevetés) Igen! Igen! Bár ma nem tartunk semmilyen demonstrációt. Csináltunk ugyan egy-két furcsa dolgot anno a Misztérium Iskolákban, de...

Miközben itt ülünk és nevetünk, viccelődünk, tesztelünk és mindenfélét teszünk, valójában az

történik, hogy vesztek egy mély lélegzetet és kiterjedtek mofo bölcsességgel. Kiterjedtek és megengeditek, hogy ez csak megtörténjen. Egy hónapban egyszer összejövünk egymással, hogy elvégezzünk egy kis tisztulást, megújulást, kiterjedést, mert nagyon kemény ám ez a Földi létezés. Nagyon, de nagyon kemény ez odakint. És ilyenkor összejövünk, hogy nevéssünk egy kicsit! (valaki beszél: Megerősítés) Megerősítés.

Akkor vegyünk egy mély lélegzetet - egy jó mély lélegzetet közösen!

Elterelések

És akkor most beszéljünk csak az elterelésekről! Az elterelések - ez a mai nagy témám. Nos, a második nagy témám. Az eltereléseitekről akartam beszélni veletek, mert ez a legnagyobb dolog, ami jelenleg elállja az utatokat.

Részt vesztek ezen a fantasztikus spirituális utazáson. Úgy értem, ez tényleg bámulatos, bárcsak ugyanúgy láthatnátok ezt, mint én! Tényleg az! Fennakadtok, belevesztetek a részletekbe, pedig káprázatos, ahogy ez az egész működik, elképesztő módokon hozzátok be *önmagatok* új szintjeit ebbe a valóságba. De teret engedtek a figyelem eltereléseknek.

El vagyok képedve! Igazából ez a rész az, ami tényleg elképeszt. Annyira közel vagytok. Ezt az életeteket választottátok - *ti magatok* - A Létidőnek, az integráció Létidejének. Csak ezt akartátok. Csak ezzel törődtetek. Ez volt az oka annak, hogy eljöttetek ebbe az életetekbe. Ez az oka annak, hogy itt vagytok - hogy megengedjétek, hogy ez megtörténhessen! Igazából tényleg semmit sem kellett tennetek azért, hogy ezt megtörténtté tegyétek és ezt már azelőtt tudtátok, mielőtt ideérkeztetek. Azt mondtátok: „*Egyszerűen csak lejövök a Földre és hagyom, hogy megtörténjen.*”

De aztán eltereltétek magatokat. Nem te (Lulu), hanem ti - mindannyian. A dolgok elterelték a figyelmeteket. Elfeledkeztetek arról, hogy ez volt az igazi szenvedélyetek, az ittléteket oka Joe, az integráció. Beleragadtatok az emberi dolgokba. És igen, én ezt nagyon is megértem. Úgy értem ez könnyen megtörténik mindegyikötökkel, de nektek kell... (a szél újra füttyülni kezd, Adamus megáll és körülnéz) Te voltál az, Larry? (nevetés)

Belevesztetek az elterelésekbe. Mik azok? Nos, hát az állásod. Aztán az, hogy aggódsz az egészséged miatt és amikor az egészséged miatt aggódsz, akkor lesznek is egészségi problémáid. (felkapja valakinek a sütijét, beleharap, grimaszol egyet, majd a többit a padlóra dobja, amit nevetés követ) Mind belevesztetek a dolgokba. Belevesztetek a családi dolgokba, a munkahelyi dolgokba. A világ dolgaiba. Aggódtok a világ miatt. Miért? Szerinted az aggodalmad majd helyre fogja hozni a világot? Vagy csak hozzáad a problémához?

Aztán aggódsz amiatt, hogy mit kellene csinálnod. Nos, ez ilyen egyszerű, minthogy csak „*töltsd ki az üres részt*”. Amikor azt kérdezed: „*Mit kellene tennem?*” Csak élvezd! Ennyi az egész. Ennyi az egész. Semmi nagy dolgot sem kell tenned, olyan értelemben, hogy nem kell belekezdened egy üzletbe, amiből multimilliárdos lehetsz! Ez nem számít. Nem számít.

Azzal is eltereled magad, hogy elromlik az autód. És akkor mi van? Sétálj! (Adamus nevet) Tudjátok nekem nem volt autóm. Nekem lovaim voltak. Szerezzetek be egy lovat!

Elterelitek magatokat a pénz miatti aggodalmatokkal, mert a bőség témája az első számú Shaumbra probléma - aztán meg azt mondogatod magadnak, hogy nem tudsz semmit sem megtenni, mert nincs rá pénzed. Nos, egek, akkor most próféta vagy, vagy micsoda?! (nevetés) És akkor ez pontosan így is fog folytatódni. Nem lesz pénzed és nem fogsz semmit sem csinálni. Ó, ez egészen elképesztő!

Elterelitek magatokat azzal, amit itt most filozófiának fogok hívni. Tudjátok, ez az egész....ó, Cauldre, tényleg be kell, hogy zárjam őt abba a szobába! (nevetés)

Elterelitek magatokat a gurukkal. Elterelitek magatokat a tanfolyamokkal és a legújabb dolgokkal, amikbe éppen belevetitek magatokat. És ha az nem a fehér arany, akkor valamiféle kristály. Ha nem tudátok, létezik egy új kristály, amit Dél-Afrika nyugati partjainál találtak és képes meggyógyítani a rákot a testedben. És történetesen éppen van is nálam ilyen kristály, amit a Shoud után meg lehet vásárolni! *Ugyan már!* Ugyan már! Csak és kizárólag egy dolog fog téged meggyógyítani! Én. (nevetés) *Te! Te, te, te!* Helló drágám! Olyan aggodalmasnak tűnsz! (megcsókolja Lindát)

Csak és kizárólag egy dolog fog meggyógyítani téged és ez te magad vagy. Ez te magad vagy, de te ezt nem hiszed el! Nem hisztitek el! Sajnálom.

EDITH: De elhisszük!

ADAMUS: Én itt most általánosságban beszélek. Azoknak, akik nem annyira bölcsek! Mert kedvesem, sokan vannak olyanok, akik be vannak ragadva!

LINDA: Vigyem a mikrofont?

EDITH: Ne!

ADAMUS: Ne, ne, ne! (nevetés) Hol is tartottam, Edith?

EDITH: Elfelejtettem. A kristályoknál.

ADAMUS: Ó, a kristályoknál! Vannak eladó kristályaim!

Tehát az elterelések. Titeket elterel a következő dolog, a következő hullám, a következő guru, a következő könyv, a következő csatornázó! Én távozom. Tényleg örömben élek, természetesen. De miért kérdezitek, hogy ez mikor lesz? Hamarosan. Igen. (Linda vihorászik) Ezért is hívtak engem... (nevetés) Nos, nem, nem vagyok látó. Egyszerűen csak belelátok a csőbe! „*Mikor fog távozni?*” Nos, pontosan negyvenöt perc múlva. De utána visszajövök még egy időre. Ezért is hívnak engem St. Germain Grófnak - mert számolják az időt, hogy mikor fogok távozni. *(ez egy magyarra lefordíthatatlan angol szójáték, mert angolul a gróf és a számolni, ugyanaz a szó - count - a ford. megj.)* (Adamus nevet.) Szerintem ez vicces volt. (nevetés)

A műszaki csoportot kérdezem, hogy a jövőben elkészítenétek nekem egy nevető hangszávet?

LINDA: Nem! Nem! Egyedül kell viccesnek lenned. (nagy nevetés)

ADAMUS: Ó! (nevetés) Na persze, ilyenkor kiáll magáért. Nem....(egy nevető rajzfilm figura jelenik meg a képernyőn, nagy nevetés)

Lepárlás

ADAMUS: Egy pillanat! Egy pillanatra most eltérnék itt a tárgytól! (megint lejátszásra kerül a nevetés)

LINDA: Ezt soha többet ne merészd!

ADAMUS: Akkor ezt itt most pároljuk le! Sokat neveltünk - jó a nevetés, ma jó az áramlás - és még nem végeztünk.

Pároljuk ezt le! Mit jelent ez? Érezzünk bele az esszenciájába! A nevetésbe, a szívetek örömébe, egy kis megkönnyebbülésbe a hétköznapiaktól, egy kis összeolvadásba az elmével és a testtel.

Akkor ezt most rögtön pároljuk is le! Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy kiveszed azt a mentális fogalmakból, elképzelésekből. Beleérzel az esszenciájába! Magadba lélegzed! Ez a tiéd. A tiéd. A tiéd és a lelkedé. Ez nem a kimondott szavakról szól. És nem arról, hogy mennyi az idő. Hanem ennek a bölcsességnek a lepárlásáról.

A bölcsesség tele van örömmel, egyszerűséggel, elengedéssel - elengedsz dolgokat, hogy az legyél,

aki valójában vagy! Lepárolod azt a lényegéig.

Le fogok itt festeni nektek egy képet. Miközben itt ülünk és remélhetőleg online is mindenki velünk tart, nagyszerűen érezzük magunkat, élvezzük az ételt, a társaságot és a szavakat is. De mi történik ezalatt a lelkeddel? Érezz ebbe bele egy pillanatra! Szavak nélkül.

(szünet)

Nem ez maga a Lélek meghívása? Nem ez maga az integráció?

(szünet)

A lélek és az ember - bár egyek és ugyanazok - mégis már nagyon régen elkülönültek egymástól és ez okkal történt így. Ez egy ragyogó terv volt, de a kettőjük összejövételének a terve már nem alakult annyira fényesen. (kisebb nevetés) Ez vicces volt! Igen! Ezt bármikor felhasználható! (mondja Garret-nek)

Nos ennek nem is kellett fényesen alakulnia, mert amikor a lélek létrehozta - újraalkotta saját magát - és önmagának egy részét az emberi tapasztalásba helyezte, akkor egyáltalán nem aggódott azon, hogy hogyan fognak majd újra összekerülni egymással. Azon aggódott, hogy hogyan tud téged - magát - ide lehelyezni, a Földre. Mert ehhez rengeteg erőfeszítést kellett tennie. De azt tudta, hogy úgymint összejön majd az emberi részével.

És most pontosan ez történik. Ez az egész jelenlegi életetek erről szól - hogy összejöttök egymással - anélkül, hogy ezt gondolkodással tennéd meg. Inkább neved végig az utat! És ne ereszkedj térdre, ne csússzál-másszál! És ezt most komolyan mondom. Akkor most egy pillanatra cseréljétek helyet! Engedjétek el az emberi aspektust és engedjétek be a Lelket!

„Lélek, ez jól mutat szerinted?” (Adamus térden csúszik-mászik, miközben imára kulcsolja a kezét) Szerinted ez jól mutat, ha a kicsi emberi részed térden csúszik-mászik, ami a küzdelem, a küszködés metaforája? Nem! A lélek nem ezt akarja! (feláll)

A Lélek azt akarja, hogy: *„Gyerünk! Hajrá! Én, az ember már megtanultam, hogyan kell elboldogulni ezen a bolygón. Megtanultam, hogyan kell ennem és aludnom és nos, hát töltsétek ki az üres részeket magatok, aminek a lényege az, hogy „Megértettem. Soha nem fogom azt tökéletesre csiszolni és nem is akarom, drága Lélek. Nem akarom azt tökéletesíteni. Csak kényelmesen akarom magam érezni a dolgok kapcsán. Gyere hát le hozzám! Most már biztonságos. Bejöhetsz. És fantasztikus időket fogunk itt együtt eltölteni! Ragyogó, fényes időket!”*

És most pontosan ez történik.

SHAUMBRA 2: Mitől fél a lélek?

ADAMUS: Hogy mitől fél a lélek? Nos, ez egy olyan tanfolyam témája, amiért borsos árat kell majd fizetned! (nagy nevetés) Most csak ennyit árulok el. Tudod, akár egy spirituális prosti. Az igazi jó cuccért fizetned kell! De elárulom neked a titkot.

Igazából a lélek még vonakodóbb, mint az ember. Az ember - te - akarod ezt a kapcsolódást, imádkozol érte egy betegesen egyoldalú módon. Tudjátok, arról beszélek itt, amikor más istenekhez imádkoztok! Soha ne helyezz egyetlen Istent sem magad elé, mert te magad vagy az az Isten!

Tehát az ember - ti - itt lent éldegéltek és végezetül azt mondjátok: *„Hé! Most már elérkezett az idő! Idő van!”* Ez már több ezer éve zajlik, sok-sok élet óta. *„Helló, elérkezett az idő!”* Van ugyan egy kis vonakodás a részedről...(valaki megkérdezi: „Egy kicsi?”) (Adamus nevet) Á, csak hallgass végig! Az igazi vonakodó a lélek. A valódi vonakodó a lélek.

Néha nem annyira szeretem az emberi szavakat - de valójában a lélek aludt eddig és nem ti. A lélek vett részt egy befelé figyelésen, egy befelé tartó utazáson már nagyon hosszú ideje és nem ti. Te a lélek külső megnyilvánulása vagy. Te vagy az a rész, akinek a lélek azt mondta: *„Gyere le a*

Földre, vagy menj el az angyali birodalmakba!” A lélek pedig befelé ment, önmaga belsejébe vonult.

A külső és a belső megnyilvánulásnak egyaránt szüksége volt arra, hogy igazán megértse az Én Vagyok-ot. Ehhez az kellett, hogy a lélek elvonuljon ebbe a mély alvásba és egy bizonyos értelemben azt mondja - és ezt itt most nehogy szó szerint vegyétek, de azt mondta: *„Egy nap majd felébredek, amikor a megnyilvánulásaim készen állnak majd rám.”*

És a lélek ebben a mély alvásban, vonakodik előjönni, mert nem biztos abban, hogy *te* készen állsz-e rá, nem biztos benne, hogy ez a megfelelő hely. Szüksége van arra, hogy önmaga emberi megnyilvánulása azt mondja: *„Biztonságos itt. Behívlak ide téged. Azt akarom, hogy itt legyél! Készen állok, drága lélek. Nem a következő életemben, hanem itt és most!”*

A te felelősséged - az igazi felelősséged az, hogy elengedd azt, ahogy a lelket, a vallást, istent meghatározta és elengedd azt, ahogy eddig saját magadat meghatározta, mert ez abban a szent pillanatban meg fog változni, ahogy magadba lélegzed az igaz Lelket! Ez meg fog változni.

Tegyük fel hát, hogy behívod ide a lelket és az túllép a maga vonakodásán. Micsoda remek könyv cím ez - „A vonakodó Lélek” Igen. Ébredőben van. Kicsit még imbolyog, álmosság. Te is tudod milyen az, amikor reggelente felébredsz? Ó, istenem, ne erről beszéljünk, hanem arról, hogy a lélek ébredzik. Bizonyos értelemben véve nincs fókuszban. Amikor elkezdted őt hívni, akkor ez segít neki fókuszba állni. Az segít felébreszteni a lelket. De amikor feltámad benned egy elvárás - egy régi energiás elvárás - hogy amikor megvilágosodsz, akkor hirtelenjében egyben látóvá is válsz - akkor ez nem fog bekövetkezni. Vagy, hogy akkor egyszeriben csak meggazdagodsz, vagy...én tényleg...nem kedvelem ezeket a sztorikat, amiben Jeshua a vízen járt és borrá változtatta a vizet - a csodákat - mert ez felállít bennetek egy elvárást és az emberek ilyenek akarnak lenni, ezt akarják elérni. És ez, drága barátaim egy elterelés - végre a lényegnél vagyok - az az elterelés, amiről az előbb beszéltem.

Lényegében behívjátok a lelket, de utána meg elterelitek magatokat. És a lélek, egy egészen furcsa módon, pontosan ott ülhet melletted. De amennyiben eltereled magad, akkor, még ha be is hívod a lelket és azt mondod: *„Készen állok. Engem nem érdekel már más, készen állok!”* - de amennyiben menet közben nagyon eltereled magad, akkor a lelket ott ülhet akár melletted és akkor sem fogod meglátni. És ilyenkor mit tesz a lélek? Azt mondja: *„Nos, jobb volt aludni! Még csak fel sem ismer engem.”*

Nos, a spirituális fizika értelmében ilyenkor az történik, hogy a léleknek egy része elkezd bejönni ide és ha a kapcsolat nem jön létre, akkor bizonyos értelemben hátralép és megvárja, amíg újra megteremtődik számára a tér és amíg te a tudatába kerülsz.

Tehát mit teszel? Nyitva tartod a szemed, metaforikus értelemben véve. Kiszállsz a csőből, mert a cső egyben azokat az elvárásaidat is képviseli, hogy mi a lélek és mi az isten és hogy milyennek kellene lenniük a vallásoknak. És ezek egyáltalán nem olyanok.

A lélek az egyszerűség. Annyira egyszerű, hogy talán észre sem veszed, ha ott ül melletted. A lélek egyenlő a bölcsességgel. Egy annyira bölcs bölcsességgel, hogy az elme egyszerűen képtelen felfogni azt a bölcsességet. Az elme csak a tényeket, a számokat, az ítélezéseket érti, de a bölcsességet, azt nem igazán.

A lélek egyenlő a potenciáljaidal. De amennyiben a csőben tartózkodsz, akkor hogyan is láthatnád a potenciáljaidat? Akkor csak a valószínűségeidet láthatod és a valószínűség - ahogy erről a múlt havi összejövetelünkön beszéltem - a legtöbb ember számára a valószínűség bizony nem fest túl jól. Hetven, vagy talán nyolcvan évesen meg fognak halni. Meg fognak betegedni. Egy kicsit megőrül majd az elméjük. És szinte végig megtörtek lesznek. Ez a valószínűség áll a legtöbb ember előtt. Ez igazán szomorú. Tényleg elszomorító, ha vetted erre egy pillantást és arra is, hogyan is

élnék ezekben a valószínűségekből. És nem kellene így élniük, ahogy *nektek* sem!

A lélek az egyszerűség. És nem valami hatalmas arany angyal. Nem az, mert már ezen a stádiumon túlhaladtál. Voltál már puhaszárnyú angyal, ide-oda repkedtél, angyali találkozókra jártál és angyali kávékat iszogattál. Ezt már megtetted, ezen már túl vagy. Tehát nincs szükséged arra, hogy egy arany angyal vagy bármilyen angyal jöjjön be ide. A lélek egyszerű, mégis mélységesen mély. (Adamus sóhajt) Ma tényleg elkalandozok, de tudom, hogy ez így van jól.

A lélek...néha a szavak annyira korlátozottak, de az esszenciád, - aki te vagy - tényleg első kézből akarja tudni, hogy milyen szeretve lenni. Hmm. Érti ezt távolról belőled, a korszakokon átívelő tapasztalásaidból és bölcsességedből. De nem tudja milyen ezt első kézből, közvetlen élményként megélni. Más szavakkal itt akarja ezt megélni.

Azt is mondhatnátok, hogy még ebben is vonakodik egy kicsit. A lélek elmélkedett a szeretetről, elmerengett a szeretetről, érzi a te szeretetedet, azt, amit te megéltél. De nem ismeri azt gyakorlati szempontból. És ez sok. Ez sok a lélek számára, hogy idejőjjön és ezt megélje itt. Ez kissé sok a lélek számára.

Ezért ez tőletek függ, drága emberek, hogy bevezessétek a lelketeket a szeretet megtapasztalásába, de hogyan is tehetnétek ezt meg, ha közben saját magatokat meg nem szeretitek? Hm.

Éreztek egy pillanatra most - ez egy jó gyakorlat - éreztek egy pillanatra! Számlákat fizettek. Számlákat fizettek - és azt akarom, hogy érezzétek az ember és a lélek közötti különbséget! Ti számlákat fizettek, szemmel tartjátok a bankszámláitokat és egy kicsit aggodalmaskodtok ezek miatt. Fogalmatok sincs arról, hogyan fogjátok a dolgokat kifizetni, de általában mindig megteszitek valahogy. De nézegetitek, hogy mennyit tudtok kifizetni ebben a hónapban és közben pedig abban reménykedtek, reménykedtek, reménykedtek, hogy érkezik egy kis áramlás, amiből ki tudjátok azokat a számlákat fizetni. Na ez az ember.

A lélek egyáltalán nem így gondolkodik, vagy nem így érez. Őt ez tényleg nem érdekli. Mit ért a lélek? Mi a lélek bölcsessége?

Szinte nem is akarom ezt szavakban megfogalmazni, de mégis megteszem. A lélek nem aggódik a számlák kifizetése kapcsán. A lélek érzi ezt a dolgot, amit energia áramlásnak nevezünk és hogy milyen lekorlátozni az energiát. A lélek érzi milyen ekkora fizikai sűrűségben élni. A lélekhez érkező bölcsesség pedig az, ebből a mindennapos tapasztalatból, amit a számlák kifizetésével teszel, szóval a lélek bölcsessége ebből pedig az, hogy mélyebben megérti azt, hogy ez az, ami előállítja az energiát. Ez az, amit a lélek tesz.

Látjátok? Az ember aggódik, a lélek pedig azt mondja: „Ez csodás. Nagyszerű!”

Vezeted az autódat az országúton, figyeled a forgalmat, vezetsz, figyeled az üzemanyagot, a sebességedet, néhanap aggodalmaskodsz a rendőrség miatt, mert éppen túl gyorsan vezetsz. (Lindára néz)

LINDA: És akkor mi van? (nevetés)

ADAMUS: (nevetve) Ez az ember és ez néha jó. Hallgatod a zenét és kicsit csendben vagy. Ó, tudom, hogy vezetés közben sokan beszéltek a mobiltelefonon, pedig jó lenne, ha ezt nem tennétek olyan gyakran!

Tehát ez az emberi tapasztalás. De mit tapasztal a Lélek? Mi a lélek bölcsessége?

(szünet)

Utazás. Utazás a sűrűségben. Utazás. Képzeljétek csak el egy pillanatra, hogy a lélek ezt hogyan éli meg! Olyan ez, mint manőverezni és kezelni és tapasztalni és színeket és mozgásokat látni. Ez az, amit a...

LINDA: A lélek akarja, hogy gyorsabban vezessek! (nevetés)

ADAMUS: Nem, a lélek nem akarja, hogy gyorsabban menj! (Linda nevet) Á, ez egy jó pont! A lélek azt akarja, hogy jobban *tudatában* legyél a tapasztalásnak. Hogy tudatos legyél tapasztalás alatt.

Előbb vagy utóbb mindannyian keresztül fogtok menni a halál megtapasztalásán. Keresztül fogtok menni a halálon. Az ember aggódik: „*Ó, Istenem, mi történik?*” A személyiség elvesztése. Az ember aggódik a fájdalom miatt - hogy fájdalmat fog átélni. Az ember amiatt aggódalmaskodik és ez tényleg rettenetesen durva - az egyik legnagyobb aggodalma a befejezetlen ügyek miatt van. „*Ezt meg kellett volna tennem.*” Tudjátok a legtöbbször, amikor átkelnek a túloldalra, ilyeneket szoktak mondani: „*De nem takarítottam ki a szekrényemet és a hűtőt. Mi lesz a hűtőben lévő ennivalóval?*” Nos, valóban?! Hát meg fog rohadni! Búzlenni fog. Ez történik, amikor a dolgok meghalnak. (kevés nevetés)

Tehát az emberek rengeteget aggódalmaskodnak. Tudjátok a lélek ebből a fejlődést, a ciklusokat, a kiterjedést és azt a tényt érzi, hogy örökkévaló és a halál semmi. A halál csak egy szempillantás és nem több. Igazából a halál a születés és a születés a halál.

Tehát ez a rendkívül érdekes és egymástól teljesen eltérő dinamika zajlik a lélek és az ember között. Nagyon eltérő. Teljesen más.

Az én tanácsom tehát az lenne - és ez itt a lényeg - Ne úgy gondolkodj, mint egy ember, hanem érezz úgy, mint a lelked! Igen. Ez is egy jó könyv cím. És ezt tedd meg! Úgy értem érezz úgy, ahogy a lelked érez, hiszen te vagy az! Tényleg te vagy az! Érezz úgy, ahogy a lelked érez!

És mi párlódott le a tapasztalásból? Az, hogy nem számít, hogy az jó volt, vagy rossz volt. Engem nem érdekel, ha harcoltál, összetűztél valakivel, vagy autóbalesetet szenvedtél. A lelket ez nem érdekli. Autóbaleset? Nem nagy ügy. Nahát! Micsoda megtapasztalása ez annak, amikor az erők összecsatlakoznak! Micsoda tapasztalás megélni még azt a félelmet is és micsoda tapasztalás is az! Ez semmiség. Az autókat meg lehet javítani. Tényleg. (Adamus nevet) Igen.

A tapasztalás. Akkor ezt most csináljuk meg közösen! A bőség hiánya, amivel oly sokan szembesültek és küzdöttek. Nem tudom miért teszitek ezt, mikor rengeteg energia van odakint és ti ragyogóak és tehetségesek vagytok. Csak felhúztátok ezt a falat!

Tehát itt van nektek ez a bőség dolog - sokatoknak, nem mindenkinek. Sajnálom Edith! Általánosítok itt! Sokatok életében zajlik ez a bőség dolog és ti pedig aggódtok emiatt. Aggódtok: „*Éhen fogok halni? El fogom veszíteni a házamat? Ki fogok rabolni egy bankot, vagy valami mást? Talán a „7-Eleven-t?”* (a 7-Eleven egy apró kis üzletlánc az USA-ban és máshol is) Köszönöm Cauldre! „*A 7-Eleven-t, vagy valami mást...*” Ezt nem javasolnám, mondja Linda. Ezt tegyék bele a jogi nyilatkozatba! Ne tegyék ilyen dolgokat!

Tehát a bőség. Ez egy hatalmas probléma. A lelket ez nem érdekli. Egy cseppet sem. Hiszen ő a maga a bőség egy furcsa módon. Ez a bőség hiányának a bősége. A lélek erre ránéz - „*Milyen lekorlátozni magam, úgy tenni, mintha nem lenne, pedig a tény az, hogy van bőven? Milyen ezt a játszmát játszani?*” - És a lélek utána kiissza ennek a bölcsességét. Tisztában vagyok azzal, hogy ez szerintetek kicsit sem vicces, pedig a lélek abszolút sütkérezik ebben a tapasztalásban.

A lélek azt is megkérdezi: „*Ha bőséget akarsz, akkor miért nem teremted azt meg?*” Az emberi elme erre meg azt válaszolja: „*Nem tudom, hogy kell. Kemény itt lent lenni.*” A lélek erre azt mondja: „*De csak tedd meg!*” És a lélek összezavarodik, mert te gondolkodsz, ő pedig nem. Te gondolkodsz, a lélek nem gondolkodik. És a lélek azt mondja: „*Nos, nem. Csak te teszed ezt keménnyé és akkor meg úgy is lesz.*”

Akkor vegyünk most egy mély lélegzetet, ahogy egyre közeledünk a briliáns következtetéshez,

aminek a hiányában egyébként ez is csak egy sivár nap lenne! (Adamus nevet)

A legfontosabb dolog

Az első számú lényeg ma számotokra... és most komoly vagyok! Bárcsak lenne egy kis komoly zenénk is ehhez, de most tényleg legyünk komolyak!

Elterelitek magatokat. Én minden tölem telhetőt megteszek azért, hogy ne hagyjam, hogy letérjetez erről az útról! Elterelnék benneteket a hétköznapi dolgok és néha pedig szerintem szándékosan terelitek el magatokat. Ezt komolyan mondom. Néha azért csináljátok ezeket az eltereléseket, hogy ne kelljen szembenéznetek a nagyobb dolgokkal - mint például önmagad szeretetével.

Ezért aztán megteremtész magadnak minden létező elterelést. Tudjátok hogy van ez! Amikor valamit nagyon nem akartok megtenni, olyankor inkább bármi másat megtesztek, ugye? Egy páran pontosan erre felé tartotok.

Én remélhetőleg visszahozlak titeket ezekből az elterelésekből. De ahhoz, hogy tovább utazz ezzel a jó Shaumbra hajóval (némi nevetés), hogy tovább utazzatok közösen ezen a csodálatos, örömteli, néhanap....

LINDA: Ne nevésetek rajta!

ADAMUS:...érdekes mofo úton együtt, akkor ehhez az szükségeltetik, hogy elkötelezsd magad. Ez azt kéri tőled, hogy kötelezsd el magad magadnak! Ez a *feltétel*, mert máskülönben ez nem fog működni....(Adamus úgy tesz, mintha ásítana) Tudjátok, amikor ellazultok, akkor ásítotok. Igen, pontosan. (Adamus nevet) Cauldre most azt mondja: „*St. Germain, akkor ásítanak, amikor te unatkozol!*”

Ez azt kéri tőled, hogy kötelezsd el magad magadnak! Amennyiben itt vagy ma, vagy online nézel, hallgatsz minket, vagy akár egy későbbi időpontban nézed ezt meg, de amennyiben most nézel minket és éppen a fejedet vakargatod, hogy mi is folyik itt most, akkor azt mondom, hogy amennyiben tovább akarod ezt az utat folytatni, akkor el kell kötelezned magad! Máskülönben nagyon nehéz és rázós lesz az út. Máskülönben rosszul fogsz aludni...ó, már most is rosszul alszol. És szörnyűséges álmaid vannak...még ez is! Nagyon komolyan fogod akkor venni magad!

Amikor azt mondom, hogy el kell kötelezned magad magadnak, akkor nem azt mondom, hogy válj neurotikussá magaddal, vagy hogy állandóan csak az éneddel foglalkozz, csak azt kényeztesd.. Ezek az emberi személyiség dolgai, aki önmaga megszállottjává vált. Én itt az önmagad iránti *elkötelezettségről* beszélek, amikor is önmagad mellett kötelezed el magad és ebbe az „önmagadba” belefoglaltatik a lelked is. (a padlót bámulja) A „Magadba” belefoglaltatik ez a nyikorgó padló is. „Önmagadba” belefoglaltatik a lelked és a magad iránti elkötelezettséged.

Mit értek ezalatt? Nos, van a lelked, van az éned - van az Éned - aki most lép ki a spirituális gubójából. Ott vagy neked Te - és Te vagy az, aki most visszatérsz. Ez a létező legnagyobb vendéged. Mindez most van bejövőben, de hiányzik belőled a magadba vetett elkötelezettséged! Hogy kiállj magad mellett! Emlékszel, amikor a tesztelést végeztük és a karodnak fel kellett volna emelkednie? Fel kellett volna emelned a másik személyt a padlóról is a lelkesedésed következtében és a magad iránti elkötelezettséged értelmében - na igen, az lett volna csak a valami!

Mit értek az önmagad iránti elkötelezettséged alatt? Azt jelenti, hogy időt szánsz magadra ahelyett, hogy minden másra szánál időt! Az egy elterelés, amikor mindenki más dolgával foglalkozol, meg akarod gyógyítani, meg akarod javítani az egész világot! Büntudatod van, amiért ezt teszed, de ha tovább akarsz haladni ezzel a csoporttal és velem, akkor el kell kötelezned magad önmagad mellett!

Az önmagadnak való elkötelezettséged azt jelenti, hogy időt szánsz magadra, szeretted magad és megadod magadnak mindazokat a dolgokat, amikre szükséged van. És hányan - még csak körbe se

nézek, inkább becsukom a szemem - hányan vagytok, akik nem fogjátok megadni magatoknak az ajándékot?

Minek az ajándékát? A bőség ajándékát. Önmagad szeretetének az ajándékát. A másoktól kapott szeretet ajándékát. Az egészséges biológia ajándékát. Annak ajándékát, amit meg akartok teremteni. Ez arról szól, hogy megadod magadnak - megengeded magadnak - ezt az ajándékot. Elkötelezed magad önmagad mellett! És az ellenállások is itt van. Érzem az egész teremben az ellenállást, mert „*Ezt nem lenne szabad megtennem. Csak egy kicsikét, éppen csak egy keveset adhatok magamnak. Nem betegesen elfogult ez? Nem fura dolog önmagadat szeretned?*” - ilyeneket mondtok. Vagy, hogy: „*Nem az én felelősségem ez az összes többi dolog? Vagy...*” Minden egyes elterelés azért jut az eszedbe, mert nem köteleztél el magad önmagad mellett!

De inentől kezdve, erre szükséged lesz. Máskülönben és jól jegyeztétek meg a szavaimat, ki fogtok hullani ebből a csoportból, ebből a családból, valami rém fura kifogással, ürüggyel. Mondjuk azzal, hogy nem tetszett, amit mondtam. Hú! Ez...

SART: Nekem soha nem tetszik.

ADAMUS: Neked soha nem tetszik! (Adamus nevet) De látod, ezt mégsem használtad fel kifogás gyanánt és ez itt a különbség! És semmilyen más különös ürüggyel sem hozakodtál elő és ez a dolog egy mélységesen mély elkötelezettséget igényel önmagad iránt.

És ebben a hónapban azt akarom, hogy éreztetek bele ebbe az elkötelezettségbe, hogy mi is ez! Hogy mit is értek én ezalatt? Hogy mik ennek a kihívásai? Nos, azokat máris elmondhatom nektek. Ez összefügg a vallással, az Isten fogalmával és mindezzel a sok dologgal, ami beléd lett ültetve, beléd lett hipnotizálva, aminek az a lényeg, hogy nem törődhetsz magaddal.

Ez volt a legperverzebb trükk az összes közül szerintem. És tudom, hogy hajlamos vagyok néhány embert szándékosan felidegesíteni, de ami tényleg perverz volt az az, hogy azt mondták az embereknek, jól rájuk ijesztve ezzel - hogy nem szerethetik magukat, mert az nem jó, hogy az önző dolog, hogy az furcsa és ez állandósult. És ez állandósult. Talán pont a szüleitek mondták ezt nektek, vagy a tanáraitok, de ők is csak azt ismételték el nektek, amit nekik is elmondtak, amit nekik is elmondtak.

Amikor elkötelezed magad saját magad mellett, az nem önző. És ez fontos. Hanem szerető. Törődő. Ez az, ami el fog téged vezetni a legnagyobb szenvedélyedhez - hogy az integráció miatt legyél itt. Máskülönben a lélek, aki itt ül, hogyan integrálhatna, hogyan lehetne veled az életedben? Nem azért van itt, hogy megmentsen. Lépj túl ezen az elképzelésen! A lélek nem ment meg. A lélek imádja a tapasztalást. Nem megmentő. Nem létezik megmentés, kivéve az önmagad iránti elkötelezettséged.

A lélek nem fogja helyrehozni a problémáidat, de mégis egy vicces dolog történik. Az integráció során váratlanul felismered, hogy nincsenek is problémák. Amit meg akarsz javítani vagy változtatni, az megváltozik vagy megjavul.

És azt is fel fogod ismerni, hogy leveszed a kezéd más emberekről. Ez tényleg vicces volt. (némi nevetés) Ezalatt azt értem, hogy eddig a kapcsolatodat, az életedet, az utazásodat összekötötted mindenki máséval. És még mindig nem...de mára már *megtanultad*. Tudom, hogy sokan megtanultátok a régi boszorkányságot, a fekete mágiát - ebben annyira benne voltatok oly sokan - megtanultátok, hogy az energia hogyan működik és akkor rátették a kezeteiket más emberekre. (a szél ismét füttyül, nevetés és némi taps, valaki azt mondja: „Pont jókor!”) Pont jókor. Nem fogjátok fel, hogy milyen nehéz ezt tenni. (kisebb nevetés) Embereket, angyalokat kell ismernetek ahhoz, hogy ilyet tegyetek.

Drága Shaumbra, kötelezzétek el magatokat önmagatok mellett!

Tapasztalás a lelkeddel

Szeretnék itt elvégezni veletek egy rövid kis gyakorlatot! Már csak egy pár percünk maradt hátra a mai találkozókból, aminek az „*Önmagad iránti elkötelezettséged*” lesz a címe egyébként. Tehát holnap reggel ne hívjátok fel Cauldre-t azért, hogy megkérdezzétek tőle a Shoud címét! A shoud után egyébként sincs igazából jelen reggel. El sem tudom képzelni, hogy kérdezhetek tőle ilyet, hogy mi lesz a Shoud címe! Tehát ennek a Shoudnak a címe: Az önmagad iránti elkötelezettséged.

Ez egy olyan dolog, amin egész hónapban együtt fogunk dolgozni. Egész hónapban. Te és én, az önmagad iránti elkötelezettségeden fogunk dolgozni.

Apropó, te vagy a lelked. Amikor belenézek a szemedbe, te vagy a lelked. Látom benne az emberi réteget és a lélek réteget. És ha valahogy rá tudnám őket venni arra, hogy meglássák egymást és ha csak valahogy rá tudnám venni őket arra, hogy többé már ne tegyenek úgy, mintha az egyik a külső térben élne, a másik pedig idelent - mi is volt az a szó? - mofó földön! Ők egybe vannak csomagolva. Ez a kettő az egyben! Ez a Cracker Jack. *(A Cracker Jack egy popcorn snack, aminek a dobozában egy apró kis ajándék is található)* Ebben van az ajándék. És nem valahol máshol. Tehát a lelked pontosan itt van.

Akkor tegyünk meg most valamit, ahogy belekezdünk ebbe a hónapba, ami az önmagad iránti elkötelezettségről szól! Készen álltok?

Vegyetek egy mély lélegzetet! (A közönség válasza: Igen) Oké, akkor jöhet a tapasztalás!

Most arra fogom megkérni Mr. Kuderka doktort, professzort, a nagyra becsült Mr. Kuderkát, hogy játssza le nekünk a zenét, azt a zenét, ami a Shoud bevezetőjeként szólt, Aandrah lélegeztetését követően.

Arra foglak kérni benneteket, hogy érezzetek bele ebbe a zenébe, először az emberi nézőpontokkal, majd ezt követően pedig a lélek nézőpontjával! Az ének két részre oszlik és arra kérlek, hogy a dal első részében képzeljétek el, hogy a lélek ott ül mellettetek, vagy már bennetek is van és ő éneklie ezt a dalt nektek. Figyeljétek oda a szövegre!

Aztán majd következik egy kis zenei közjáték. Amikor megint elkezdődik az ének, akkor képzeljétek azt, hogy te énekelsz a lelkednek - a vonakodó lelkednek, aki a te csodálatos lelked.

És végig, amíg a zene szól és te megtapasztalod ezt, érezz bele a magad iránti elkötelezettségedbe, a lelked iránti elkötelezettségedbe és az emberi léted iránti elkötelezettségedbe! Az emberi léted iránti elkötelezettségedbe! Embernek lenni csodálatos dolog. Szerezteél egy-két karcolást és horpadást. Egy párszor elterültél a földön és bedobtak a csatornába. A lélek imádja ezt! „*Hű, micsoda egy tapasztalás!*”

És most képzeljétek el, hogy keresztül mentél mindezen és közben a lélek is megtapasztalta mindezt, de végül az ember így szól: „*Hé, lélek, elég ebből! Elég ebből lélek! Örülök, hogy te ezt az egészet ennyire élvezted, de a fenébe is, én nem!* (nevetés) *Lélek, innentől kezdve másképpen fogjuk ezt csinálni! Másképp fogjuk ezt csinálni és lélek, mi ezt innentől kezdve együtt fogjuk csinálni! A te bölcsességeddel és az én jó kinézetemmel!*” Úgy értem, a ti jó kinézetetekkel! (nevetés) „*A te egyszerűségeddel és az én okosságommal. A te potenciáljaiddal és az én bájjommal, vonzerőmmel. Lélek, rengeteg mindent megtanultam, miközben idelent tartózkodtam. Sok mindent megtanultam ezen a bolygón. Akkor tegyük is össze kettőnket, téged és engem rögvést, itt és most!*”

És akkor erre most vegyünk egy mély lélegzetet!

Kapcsoljátok le a világítást! Kedves Hunter, jó téged újra látni!(Larry fia, Hunter kezeli a világítást.) Sok idő eltelt már a Misztérium Iskolák óta! Elmenekültél a Misztérium Iskolából? Kidobtak onnan? Ó, sajnálom. Nem én tettem. Ez alkalommal több szerencsét kívánok neked!

Elhalványultak a fények és most tényleg érezz bele a zenébe! Először a lélek énekel Neked és a

második részben pedig te énekelsz a lelkednek.

Vegyél egy mély lélegzetet és akkor kezdjük is!

(megszólal a zene: Ian Britt: The Shape of Us)

A lelked énekli ezt neked....

Engedd meg, hogy szerenádöt adjon neked....

A dalszöveg magyarul:

„Többé nem vagy egyedül,

Találtunk egy helyet, amit a magunkénak hívhatunk.

Többé semmi szükség a nyugtalanságra és az aggodásra

Hiszen minden erővel rendelkezünk, amire csak szükség lehet kettőnk alakjában.

Kettőnk alakjában

Kettőnk alakjában

És tudom, hogy kemény volt ez neked,

Hogy az út durva volt és egyenetlen

De mondj búcsút annak a világnak, amit eddig ismertél

Minden hitem magamban és benned van.

Fogd a kezem,

Őrizd a szívem,

Engedd el a félelmeidet,

Drágám, én mindig itt leszek.

ADAMUS: És most pedig te énekled ezt a lelkednek...

Soha nem éreztem még ennyire otthon magam,

A te édes cirógatásod a világon a legfinomabb.

És most, hogy bebizonyítottam neked, hogy megérdemlem a bizalmadat,

Építsünk fel egy világot kettőnk alakjában.

Kettőnk alakjában

Kettőnk alakjában

Fogd a kezem,

Őrizd a szívem,

Engedd el a félelmeidet

Drágám, én mindig itt leszek

Drágám, én mindig itt leszek.”

ADAMUS: Akkor most csak üldögéljünk itt egy kicsit csendben a sötétben!

(hosszú szünet)

Lélegezd be magad! Lélegezz bele magadba!

(szünet)

A magad iránti elkötelezettséged. Kompromisszum nélkül!

(szünet)

Elkötelezed magad eziránt a gyönyörűséges létező iránt, aki vagy...

Elkötelezed magad az egészséged iránt...

Elkötelezed magad a bőséged, jólléted, gazdagságod iránt...

Elkötelezed magad az egyensúlyod és a kiterjedésed iránt....

(szünet)

Elkötelezed magad a tudatosságod iránt...

(szünet)

Elkötelezed magad az élet öröme iránt...

(szünet)

Elkötelezed magad a lelkednek...

(szünet)

Vegyél egy mély lélegzetet...

(szünet)

És most már felkapcsolhatjuk a világítást!

Drága Shaumbra, szeretném, ha öten, ötvenen, tízezren itt állnátok - nos, akkor egy kicsit nagyobb helyre lenne szükségünk - megvilágosodott létezőként, integrált létezőként, olyan létezőként, akik teljesen elfogadták magukat és önmaguk iránt elkötelezték magukat és megengedték az integrációt, az összeolvadást, azt, hogy a lelkük szeretete itt legyen velük együtt ezen a bolygón!

Nem leszek itt még 20, 30 vagy 50 évig, mert nem hinném, hogy ezt a dolgot olyan sokáig kellene húznunk. Talán még egy pár évig itt leszek veletek, de ehhez tudnom kell és Kuthuminak is tudnia kell és a Bíbor Tanácsnak és még sokaknak is tudnia kell, hogy ettől a ponttól kezdve elkötelezed-e magad önmagad mellett? És ami még ennél is fontosabb: ezt *neked* kell tudnod.

Vegyetek egy mély lélegzetet és ne feledjétek, hogy minden jól van a teremtés egészében!

Örömömrre szolgált, hogy itt lehettem veletek. A legközelebbi találkozásunkig is végig ott leszek veletek az út minden egyes kihívásokkal teli és csodás lépésénél.

Mahalo, drága Shaumbra. Mahalo.

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:

Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762

Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó